

Ο ΝΕΟΣ ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΤΑΦΙΔΟΚΑΡΠΟΥ ΝΟΜΟΣ (ΒΥΚΕ' 1)

Άρθρον 1. Έκ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 81, 128 καὶ 129 τοῦ ΒΓΓ' νόμου τῆς 5 Αὐγούστου 1892 βεβαιωτέων ἐγγείου φόρου καὶ ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου 1897 ἐξαγομένου σταφιδόκαρπου ἐκπίπτουνται δραχμαὶ τέσσαρες κατὰ χιλιάδα ἐξαγομένων ἐνετικῶν λιτρῶν.

Άρθρον 2. Ὁ ἐξαγόμενος ἐντὸς τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαστήματος σταφιδόκαρπος ὑποβάλλεται εἰς φόρον, καταβλητέον εἰς εἶδος, συμπληρωτικὸν τοῦ εἰς χρήματα. Ὁ εἰς εἶδος οὗτος φόρος ὀρίζεται εἰς 15 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ποσοῦ, καταβάλλεται δὲ εἰς σταφιδόκαρπον, εἴτε δημοιδῆ τοῦ ἐξαγομένου, εἴτε διάφορον τούτου κατὰ ποιότητα ἢ τόπον, παραγωγῆς. Σταφιδόκαρπος μὴ ἐντελῶς ἀπεξηραμμένος, ἢ ἀναμεμιγμένος ξέναις ὕλαις, ἢ εἰς πολτώδη κατάστασιν, ἢ μὴ καλῶς κεκαθαρμένος, εἶνε ἀπαράδεκτος.

Άρθρον 3. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐν αἷς παράγεται σταφιδόκαρπος, συνιστῶνται ἀνάλογοι τῆς παραγωγῆς δημόσιαι ἀποθήκαι ἀποταμιεύσεως, ὑπαγόμεναι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

(1) Έκ τῆς «Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως» (ἀρθ. 61) τῆς 6 Μαΐου ἐ.ἔ.

Ἄρθρον 4. Πᾶς σταφυλῶν καὶ ἐξαγάγη σταφυδοκάρπου ὀφείλει καὶ εἰσαγάγη, ἐπὶ ἀποδείξει ἀποταμιεύσεως, διατηρῆ εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀποθήκας ἀνάλογον ἀποταμίωμα σταφυδοκάρπου ἐπὶ παρακαταθήκῃ, τμηματικῶς συμφημιστέον, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ περ' αὐτοῦ καταβλητέου φόρου εἰς εἶδος.

Ὁ ἀποταμιεύμενος σταφυδοκάρπος εἰσάγεται ἐν ταῖς ἀποθήκαις κατὰ μερίδας 150 λιτρῶν ἢ τοῦ πολλαπλασίου αὐτῶν. Αἱ ἀποδείξεις ἀποταμιεύσεως ἐκδίδονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποταμιευτοῦ, καὶ μεταβιβάζονται δι' ὀπισθογραφῆσεως. Διαδικησις ἢ κατάσχες εἰσαχθέντος σταφυδοκάρπου εἰς δημοσίαν ἀποθήκην δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 5. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀποδείξεις ἀποταμιεύσεως ἰσχύουσι πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ καταβλητέου εἰς εἶδος φόρου κατὰ τὴν ἐξαγωγήν τοῦ σταφυδοκάρπου ἐξ οἴουδῆποτε λιμένος.

Ἄρθρον 6. Διὰ ποσὰ εἰς εἶδος καταβλητέου φόρου ἐλάσσονα τῶν 150 λιτρῶν, μὴ δυνάμενα καὶ καταλυθῶσιν εἰς ἀκέραιον διὰ τῶν ἀποδείξεων ἀποταμιεύσεως, εἰσπράττεται ἢ ἀποτίμησις αὐτῶν εἰς χρήματα, ὑπολογιζομένης ἐκάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν εἰς δραχ. 120.

Ἄρθρον 7. Διὰ τὰ ποσὰ τοῦ σταφυδοκάρπου, δι' ἃ αἱ σχετικαὶ ἀποδείξεις ἀποταμιεύσεως δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ εἰς εἶδος καταβλητέου φόρου, θὰ λαμβάνῃ ὁ ἀποταμιευτὴς τὸ ἰσότιμον, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὄρου τῆς τιμῆς, πρὸς ἣν ἤθελε πωληθῆ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὁ σταφυδοκάρπος τῆς ἀποθήκης, ἐν ἣ ἀποταμιεύθη, ἀφαιρουμένων λόγῳ φύρας 2 ο)ο.

Ἄρθρον 8. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 σταφυδοκάρπος ἐκποιεῖται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐν ὧν ἢ κατὰ μέρη, οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν 100 χιλιάδων ἐνετικῶν λιτρῶν, εἴτε διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ, εἴτε καὶ ἄνευ τοιούτου, ἐπὶ τιμῇ καὶ ποσῇ, ὧν ὁ ὄρισμός γίνεται ἐκάστοτε διὰ Β. διατάγματος, πρὸς βιομηχανικὴν ἀποκλειστικῶς κατεργασίαν ἐν τῷ ἐσωτε-

ρικῷ, μετὰ τὴν α' Μαρτίου 1897. Ἀπαγορεύεται δὲ ἡ εἴτε ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, εἴτε ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν ἐξαγωγή τοῦ σταφυδοκάρπου τούτου μὴ βιομηχανικῶς κατεργασμένου, αὐτοῦσι καὶ ἐπιτηδεῖου πρὸς βρῶσιν, καὶ ἡ ἐμπορία αὐτοῦ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ· ἐπιτρέπεται δὲ μόνον ἡ μεταβίβασις αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀγοραστῶν εἰς ἄλλους βιομηχάνους πρὸς κατεργασίαν, ἐκδιδομένης πρὸς τοῦτο ἀδείας τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τοῦ σταφυδοκάρπου δημοσίον ἔσοδον, εἰσαγόμενον ἐν τοῖς ταμείοις, καταλογίζεται εἰς τὸ Κεφάλαιον Α' ἄρθρ. 13 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων.

Ἄρθρον 9. Ἐὰν τὸ ἀντίτιμον τοῦ ἐκποιουμένου σταφυδοκάρπου, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου, ὑπερβῇ τὸ σύνολον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐκπιπτομένου δημοσίου ἐσόδου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ πράξεώς του ἠτιολογημένης, ὀρίζει τὴν ὑπέρβασιν ταύτην, τὸ δὲ ἐξ αὐτῆς ποσὸν μένει ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον, ἀποδιδόμενον ὅπως καὶ ὅτε ἤθελεν ὀρίσει νόμος τοῦ Κράτους, ὑπὲρ μέτρων ἐπωφελῶν τῇ σταφυδοκαταγωγῇ.

Ἄρθρον 10. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει δικαίωμα ἐπιτηρήσεως καὶ ἐλέγχου ὡς πρὸς τὴν σύμφωνον τῷ νόμῳ χρῆσιν τοῦ ἐκ τῶν δημοσίων ἀποθηκῶν σταφυδοκάρπου ὑπὸ τῶν κατόχων τοιούτου σταφυδοκάρπου ἀπὸ τῆς παραλαβῆς αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν μέχρι τῆς ἐντελοῦς αὐτοῦ βιομηχανικῆς κατεργασίας.

Ἄρθρον 11. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν τῷ Κράτει ἀπόσταξις οἰνοπνεύματος ἐξ ἐτέρων ὑλῶν, πλὴν τῶν ἐκ τῶν ἀμπέλων καὶ σταφυδαμπέλων, τῶν σύκων, κομάρων, συκουμεύρων, μήλων, κορομήλων καὶ κλατιῶν, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου μέχρι τέλους τοῦ Δεκεμβρίου 1897.

Ἄρθρον 12. Ἐν ἐκάστη δημοσίᾳ ἀποθήκῃ ἀποταμιεύσεως διορίζεται εἰς ἀποθηκάρχιος ἐπὶ βαθμῶν καὶ μισθῶν ὑπουργικοῦ γραμματέως πρῶτης ἢ δευτέρας τάξεως, εἰς λογιστῆς ἐπὶ

βαθμῶν καὶ μισθῶ γραφέως πρώτης τάξεως, εἰς ζυγιστῆς καὶ εἰς φύλαξ.

Οἱ ἀποθηκάριοι καὶ λογισταὶ διορίζονται καὶ παύονται διὰ Β. διατάγματος, εἴον δὲ νὰ ἔχωσι τὰ κατὰ νόμον προσόντα διορισμοῦ εἰς ἰσοβάθμιον θέσιν αἰουδήποτε κλάδου τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας. Συνταξιοῦχοι, διοριζόμενοι ἀποθηκάριοι ἢ λογισταί, πλὴν τῆς συντάξεως αὐτῶν, λαμβάνουσι ὡς ἀποζημίωσιν τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ τῆς θέσεως, ἢ δ' ὑπηρεσία των αὐτῆ δὲν λογίζεται εἰς αὐξήσιν τῆς συντάξεως αὐτῶν. Τοὺς ζυγιστὰς δὲ καὶ φύλακας διορίζουν καὶ παύουν οἱ ἀποθηκάριοι, ἐγκρίνοντες τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν διορισμὸν καὶ τὴν ἀντιμισθίαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 13. Ἐπὶ πάσης ἀμφισβητήσεως μεταξὺ ἀποθηκάριου καὶ ἀποταμιευτῶν περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τοῦ πρὸς ἀποταμίευσιν προσαγομένου σταφιδόκαρπου ἀποφαίνεται κατὰ πλειονοψηφίαν ἀνεκκλήτως διὰ πρωτοκόλλου τριμελῆς ἐπιτροπῆς, συγκροτουμένη ἐκ τῶν προϊσταμένων τῶν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀποθήκης ἀρχῶν ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των, ὧν ἕκαστη ἀποκλείει τὴν ἐπομένην, κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν: α') οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητῆς, β') οἰκονομικὸς ἔφορος, ταμίας ἢ ὑποταμίας, γ') τελώνης ἢ ὑποτελώνης, δ') εἰρηνοδίκης, ε') πᾶς ἐκπροσωπῶν ἄλλην ἐν τῷ τόπῳ δημοσίαν ἀρχήν, ε') δήμαρχος.

Ἄρθρον 14. Οἱ ἀποθηκάριοι εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι. Ἐφαρμόζονται δὲ περὶ αὐτῶν καὶ τῆς διαχειρίσεώς των αἱ κατὰ τοὺς κειμένους διοικητικοὺς ἐν γένει νόμους καὶ αἱ κατὰ τὸν ποινικὸν διατάξεις περὶ δημοσίων ὑπολόγων. Ἡ διαχείρις τῶν ἀποθηκάριων ἐξελέγχεται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀποφαίνεται δ' ἐπὶ ταύτης ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός.

Ἄρθρον 15. Οἱ ἀποθηκάριοι χρεοῦνται διὰ τὸ εἰς τὰς ἀποθήκας ὑπὸ τὴν διοίκησιν των εἰσαγόμενον ποσὸν σταφιδόκαρπου, πιστοῦνται δὲ διὰ τὸν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν ἐξαγόμενον διαταγῇ τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, συντασσομένου πρω-

τοκόλλου παραδόσεως καὶ παραλαβῆς μεταξὺ ἀποθηκάριου καὶ παραλήπτου.

Ἄρθρον 16. Ὁ κατασκευάζων οἰνόπνευμα ἐξ ὑλῶν, ὧν ὡς ἀνωτέρω ἢ χρῆσις ἀπαγορεύεται, ὑποβάλλεται εἰς ποινὴν προστίμου μέχρι 3000 δραχμῶν, καὶ τὸ μὲν οὕτω παραχθὲν οἰνόπνευμα κατὰσχεται διοικητικῶς καὶ καταστρέφεται, αἱ δὲ πρὸς παραγωγὴν τοιοῦτου ἀποταμιευμένου ἐκ τῶν ἀπαγορευμένων ὑλαὶ κατὰσχονται ἐπίσης διοικητικῶς, καὶ ἐκποιῶνται εἰς ὄφελος τοῦ Δημοσίου. Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται ἡ ἐπιχειρῶν νὰ ἐξαγάγῃ κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 8 περιελαμβόντα εἰς τὴν κυριότητά του σταφιδόκαρπον, ὅστις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κατὰσχεται διοικητικῶς καὶ ἐκποιεῖται εἰς ὄφελος τοῦ Δημοσίου.

Αἱ ἄνω ποιναὶ καὶ κατασχέσεις ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς περιφερείας, ἐν ἣ ἐγένετο ἡ παράβασις, καθ' ἧς ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διοικητικῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως εἰς τὸν παραβάτην. Εἰς τοὺς μηνυτὰς τῶν τοῦ ἄρθρου τούτου παραβάσεων καὶ τοὺς ἀνακαλυπτὰς ἐπιδικάζεται τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου, τοῦ ἐπιβαλλομένου διὰ τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, καὶ ἀποδίδεται τοῦτο μετὰ τὴν εἰσπραξίν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου. Τὰ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα εἰσπράττονται κατὰ τὸν περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμον.

Ἄρθρον 17. Ὁ ἀποπειρώμενος νὰ εἰσαγάγῃ ἢ δ' εἰσάγων εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς ἀποταμιεύσεως ἄλλας ὑλας ὡς σταφιδόκαρπον, ἢ ἀναμιγνύων εἰς τὸν ἀποταμιευόμενον σταφιδόκαρπον ξένας ὑλας, ὑπόκειται εἰς τὰς τοῦ ἄρθρου 396 καὶ ἐπόμενα τοῦ ποινικοῦ νόμου ποινὰς τῆς ἀπάτης καὶ καταδιώκεται πρὸς πληρωμὴν τοῦ διπλασίου τοῦ ἐσόδου, οὗ ἐστερήθη τὸ Δημόσιον, ἀποτιμωμένου πρὸς δραχμὰς 120 κατὰ χιλιῆδα, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ εἰσπραττομένου κατὰ τὸν νόμον περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 18. Διὰ Β. διαταγμάτων κανονισθήσονται τὰ περὶ

τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἔδρας τῶν ἀποθηκῶν τῆς ἀποταμιεύσεως, τὰ τῶν ἐγγυήσεων τῶν ἀποθηκαρίων, τὰ τοῦ τύπου τῶν ἀποδείξεων ἀποταμιεύσεως, τὰ τῆς ἐκποιήσεως διὰ πλειστηριασμοῦ τοῦ εἰς σταφιδοκάρπον καταβλητέου φόρου καὶ καταβολῆς τοῦ τιμήματος, τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐνασχήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐλέγχου καὶ ἐπιτηρήσεως τῆς βιομηχανικῆς κατεργασίας τοῦ ἐκποιουμένου σταφιδοκάρπου, τὰ τῶν καθηκόντων τῶν ἀποθηκαρίων καὶ λογιστῶν, καὶ ἐν γένει τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τούτου.

* Ἄρθρον 19. Τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου ἐγγράφα ἀπαλλάσσονται τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου.

* Ἄρθρον 20. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου χωρηγείται πίστωσις δραχ. τριακοσίων χιλιάδων, ἀναγραφομένη ὑπὸ τὸ κεφ. 15 ἄρθρ. 3 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

* Ἄρθρον 21. Ἐπιτρέπεται ἡ μίσθωσις ἢ καὶ ἡ ἀνέγερσις προχείρων ἀποθηκῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἄνευ μειοδοσίας καὶ προσδιορισμὸς ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων πρὸς τὴν πρώτην ἐγκατάστασιν τῶν ἀποταμιευτικῶν ἀποθηκῶν κατ' ἐλευθέρην ἐκτίμησιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

* Ἄρθρον 22. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος θέλει ἀρχίσει ἀπὸ τῆς 16 Αὐγούστου 1896.

Ὁ παρῶν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς « Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως » καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 6 Μαΐου 1896.

ΝΟΜΟΣ Β' ΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΔΑΣΟΚΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΕΝ ΒΥΤΙΝῃ ΤΗΣ ΓΟΥΡΥΝΟΣ (1)

* Ἄρθρον 1. Τὸ δασοκομικὸν τμήμα σκοπὸν ἔχει τὴν μόρφωσιν δασοφυλάκων καὶ δασοκόμων.

* Ἄρθρον 2. Διευθυντῆς τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος διορίζεται, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ κεκτημένος πτυχίον Δασολογικῆς ἀνωτέρας Σχολῆς, ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ τμηματάρχου Β' τάξεως.

Κατὰ τὴν πρώτην δεκαετίαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ διορισθῇ διευθυντῆς ἄλλοδαπός, κεκτημένος πτυχίον ἀνωτέρας Δασολογικῆς Σχολῆς καὶ ἐπὶ διετίαν τοῦλάχιστον ἀσχοληθεὶς εἰς δασοκομικὰ ἔργα, μετακαλούμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ μισθῶ δριζομένῳ διὰ τῆς συνομολογηθησομένης συμφωνίας.

Παρὰ τῷ ἄλλοδαπῷ διευθυντῇ προσλαμβάνεται καὶ εἰς διερμηνεύς, πολίτης Ἑλλήν, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 150 δραχμῶν, μετὰ δοκιμασίαν κριθεὶς ἱκανός παρ' ἐπιτροπῆς διοριζομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τῷ διευθυντῇ τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος πρόσληψις καὶ ἐνὸς βοηθοῦ, ἔχοντος δίπλωμα τοῦλάχιστον προπαρασκευαστικῆς Δασολογικῆς Σχολῆς, μετακαλούμενου καὶ τούτου ἐξ ἄλλοδαπῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

* Ἄρθρον 3. Ἡ ἐν τῷ δασοκομικῷ τμήματι διδασκαλία εἶνε πρακτικὴ καὶ παραδειγματικὴ, διαρκεὶ δὲ διετίαν.

(1) Ἐκ τῆς « Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως » (ἀριθ. 31) τῆς 19 Μαρτίου ἐ. ἔ.

Ἡ διδασκαλία τῶν μαθητῶν κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς μαθήματα.

- 1) Πρακτικὴν ἀριθμητικὴν μετὰ πρακτικῆς σφαιρομετρίας.
- 2) Δασικὴν ζωολογίαν καὶ βοτανικὴν.
- 3) Δασοκομικὴν (Waldbau, Culture des bois).
- 4) Καλλιγραφίαν καὶ ἰχνογραφίαν.

Κατὰ τὸ δευτέρον ἔτος:

- 1) Δασοκομικὴν.
- 2) Ὑλωρικὴν (Forstschutz, Protection des bois).
- 3) Ὑλοχρηστικὴν (Forstsbenuzung, Exploitation des bois).
- 4) Δασικὴν νομοθεσίαν.
- 5) Θηραματικὴν.
- 6) Τυπικὴν ὑπηρεσίαν δασοφύλκος.

Ἡ ἐπὶ τῶν εἰδικῶν δασολογικῶν μαθημάτων πρακτικὴ ἐφαρμογὴ γίνεται τακτικῶς μὲν ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δήμου Νυμφασίας, ὧν ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις ἀνατίθεται εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος, ἀποσπασμένη καθ' ὁλοκληρίαν ἀπὸ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐκτάκτως δὲ καὶ κατ' ἐποχάς, ὀριζομένης διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐν τοῖς ἄλλοις δάσεσι τῆς Γόρτυνος, ἢ ἐν τοῖς τοῦ παρακειμένου δήμου Φαλάνθου, ἢ καὶ ἐν τοῖς δάσεσιν ἄλλων ἐπαρχιῶν, δι' ἐκδρομῶν τῶν μαθητῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος.

Ἄρθρον 4. Εἰς τὸ δασοκομικὸν τμήμα κατατάσσονται πολίται Ἕλληνες, ἔχοντες τὰ ἑξῆς προσόντα:

- 1) Μὴ ὑπερβάντες τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας των.
- 2) Ἐκπληρώσαντες τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν καὶ φέροντες πιστοποιητικὸν ἀμέμπτου διαγωγῆς, ἢ ἀπαλλαγέντες τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης, οὐχὶ ὅμως καὶ οἱ ἑξαιρηθέντες αὐτῆς, προτιμωμένων τῶν ὡς ὑπαξιωματικῶν ὑπηρετησάντων, κριθέντες δὲ ἱκανοὶ διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ τῆς ἀνωτάτης ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ στρατοῦ.

Ἡ κατάταξις αὐτῶν γίνεται ἄνευ μὲν ἐξετάσεων, εἰάν φέρωσιν ἀπολυτήριον ἑλληνικοῦ σχολείου, μετὰ εὐδόκιμον δὲ εἰσιτήριον δοκιμασίαν ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀποτελουμένης ἐξ ἐνός δασονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἐνός ὑπουργικοῦ γραμματέως τοῦ Γεν. Λογιστηρίου ἢ τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἐξ ἐντός Ἑλληνοδιδασκάλου, ὀριζομένου παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργοῦ. τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰάν φέρωσι μόνον ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου.

Ἐκ τῶν φερόντων ἀπολυτήριον ἑλληνικοῦ σχολείου προτιμῶνται κατὰ τὴν κατάταξιν οἱ ἔχοντες ἐν αὐτῷ ἀνώτερον βαθμόν.

Ἄρθρον 5. Κατατάσσονται ἀμέσως ὡς δευτεροετείς, μετὰ εὐδόκιμον δοκιμασίαν εἰς τὰ μαθήματα τοῦ πρώτου ἔτους, οἱ φέροντες ἀπολυτήριον μιᾶς τῶν Γεωργικῶν Σχολῶν τοῦ Κράτους καὶ ἔχοντες τὰ προσόντα τῆς α' § τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 6. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατασσομένων μαθητῶν ὀρίζεται κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος εἰς 50. Ἄνὰ πᾶν δ' ἐπόμενον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς 25, ὀριζόμενος διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ μαθηταὶ ἐνκοινοῦσιν ἐν τοῖς καταστήμασι τοῦ Γεωργικοῦ Σταθμοῦ, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐπαρκοῦσι, καὶ συντηροῦνται ἰδίαις δαπάναις, ὑπαγόμενοι εἰς τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν τοῦ διευθυντοῦ, ἐνασκουμένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου Δ'ΦΜΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887.

Εἰς τοὺς εἰκοσιτέσσαρας πρώτους, κατὰ τὴν πρόοδον, μαθητὰς χορηγεῖται μηνιαῖον ἐπίδομα δραχμῶν τριάκοντα εἰς ἕκαστον, τῆς ἀποφάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, λαμβάνοντος ὑπ' ὄψει τοὺς μηνιαίως ὑποβαλλομένους αὐτῷ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος ἐλέγχους ἱκανότητος, προτιμωμένων ἐπὶ ἴσων τῶν ἐκ τοῦ δήμου Νυμ-

φασίας καταγομένων μαθητῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰκοσιτεσσάρων τούτων μαθητῶν ἐπιμερίζεται εἰς ἐκάστην τῶν δύο τάξεων τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος, ἀναλόγως πρὸς τὸ σύνολον τῶν μαθητῶν ἐκάστης αὐτῶν. Λειτουργούσης δὲ μιᾶς μόνου τῶν τάξεων, τὸ ἐπίδομα τοῦτο διατίθεται ἐξ ὀλοκλήρου χάριν τῶν μαθητῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 7. Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων γίνεται παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος. Ἡ τῶν μαθημάτων ὁμωσ τῶν ἐδαφίων 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 3, κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, καὶ τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ δευτέρου ἔτους, ἢ τινων ἐξ αὐτῶν, δύναται νὰ ἀνατεθῆ, διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γεωργικοῦ Σταθμοῦ, ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιμισθίῳ δραχμῶν 50.

Ἄρθρον 8. Τὸ σχολικὸν ἔτος ἄρχεται τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 30 Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους.

Ἐξαιρετικῶς τὸ σχολικὸν ἔτος κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἄρχεται τὴν πρώτην Ἀπριλίου 1896, συμπτυσσόμενον δὲ μετὰ τοῦ δευτέρου ἔτους, λήγει τὴν 30 Ἀυγούστου 1897.

Κατὰ τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου 1896 δὲν θέλουσιν εἰσελθεῖν νέοι μαθηταί.

Ἄρθρον 9. Αἱ ἐξετάσεις διβξάγονται δημοσίᾳ ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ δύο μελῶν, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γεωργικοῦ Σταθμοῦ Βυτίνης. Εἶνε δὲ ἐνιαύσιοι καὶ ἀπολυτήριοι. Αἱ ἀπολυτήριοι ἐξετάσεις περιλαμβάνουσι τὰ μαθήματα καὶ τῶν δύο ἐτῶν.

Οἱ κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου 1896 εἰσπρχόμενοι μαθηταί θέλουσιν ὑποστῆ μόνον ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ κατὰ τὴν 6' § τοῦ ἄρθρου 8 χρόνου τῶν σπουδῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 10. Οἱ λαβόντες ἀπολυτήριον δασοκόμου μὲ βαθμὸν καλῶς, λίαν καλῶς καὶ ἄριστα, διορίζονται κατὰ σειράν ἐπιτυχίας δασοφύλακες, προαγόμενοι μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ

ἀρχιφύλακος α' τάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου ἄρθρου. Κατὰ τὸν διορισμὸν προτιμῶνται ἐκ τῶν ἰσοβάθμων οἱ ὑπηρετήσαντες ἐν τῷ στρατῷ ὡς ὑπαξιωματικοί.

Ἄρθρον 11. Οἱ δασοφύλακες εἶνε Ἀτῆς καὶ Βασ. τάξεως.

Ὁ ἀριθμὸς τῆς πρώτης τάξεως δασοφυλάκων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τοὺς 70. Λαμβάνουσι δὲ μηνιαῖον μισθὸν οἱ μὲν Βασ. τάξεως δραχ. 70, οἱ δὲ Ἀτῆς δραχ. 80.

Οἱ ἀρχιφύλακες εἶνε δύο τάξεων. Ἀτῆς καὶ Βασ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀτῆς τάξεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τοὺς 17. Λαμβάνουσι δὲ μηνιαῖον μισθὸν οἱ μὲν Βασ. τάξεως δραχ. 90, οἱ δὲ Ἀτῆς δρ. 100.

Διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν δασοφυλάκων ἐκ τῆς κατωτέρας εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν, καὶ ἐκ ταύτης εἰς τὴν τοῦ ἀρχιφύλακος Βασ. καὶ Ἀτῆς τάξεως, ἀπαιτεῖται διετής τοῦλάχιστον ὑπηρεσία ἐν τῇ ἀμέσως κατωτέρᾳ τάξει.

Ἄρθρον 12. Ἡ ὑπηρεσία τῶν δασοφυλάκων καὶ ἀρχιφυλάκων εἶνε συντάξιμος. Ἡ δ' ἐπὶ τούτων πειθαρχικὴ ἐξουσία ἀσκειται κατὰ τὰς κειμένας περὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διατάξεις.

Ἄρθρον 13. Οἱ δασοφύλακες καὶ ἀρχιφύλακες ὑπηρετοῦσι διαρκῶς, ἐν ἧ' διορίσθησαν δικαιοδοσίᾳ, καὶ δὲν μετατίθενται πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας, εἰμῆ:

α') Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ἢ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, προσηκόντως δεδικαιολογημένη.

β') Ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἀμοιβαίας μεταθέσεως, διὰ τῶν ἀρμοδίων δασαρχῶν ὑποβαλλομένη.

Ἄρθρον 14. Οἱ δασοφύλακες καὶ ἀρχιφύλακες ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς ἐξῆς περιπτώσεις.

α') Ἄν καταστῶσι σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δασοφύλακος καὶ ἀρχιφύλακος. Ἡ ἀνικανότης βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης ὑγειονομικῆς τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπῆς.

β') Ἄν τιμωρηθῶσι τελεσιδικῶς διὰ δύο πειθαρχικῶν ποι-

νῶν προπτίμου ἀνωτέρου τῶν 50 δραχμῶν ἢ προσωρινῆς καύ-
πειως διὰ παραπτώματα διαπραχθέντα ἐντὸς ἔτους,

γ') Ἐν ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀπόσχωσιν αὐτοβούλως τῆς ἐκπλη-
ρώσεως τοῦ καθήκοντός των.

δ') Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 21, 12 καὶ 24 τοῦ
ποινικοῦ νόμου, καὶ

ε') Ἐὰν συμπληρώσῃσι τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἡ κατὰ τὰ ἐδάφια β' καὶ γ' ἀπόλυσις γίνεται μετὰ προη-
γοσμένην καταφατικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβου-
λίου.

Ἄρθρον 15. Καταργοῦνται τὰ ἀρθρα 4, 12 καὶ 13 τοῦ
ΔΩΗΕ' νόμου τῆς 18 Φεβρουαρίου 1891 καὶ πᾶσα διάταξις
ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἐφ' ὅσον διορίζονται ἀρχιφύλακες δασῶν καὶ δασοφύλακες
κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, μειοῦται ὁ ἀριθμὸς
τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 7 τοῦ νόμου, ΒΡΞΒ' τοῦ 1893 διορι-
ζομένων τοιούτων.

Ὅσακις, κατὰ τὸ ἀρθρον 10 τοῦ νόμου ΒΡΞΒ' τοῦ 1893,
ἢ πρόσληψις ἰδιωτικῶν δασοφυλάκων εἶνε ὑποχρεωτική, προ-
τιμῶνται κατὰ τὸν διορισμὸν οἱ λαβόντες ἀπολυτήριον δασο-
κόμου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 10 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 16. Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων κανονισθήσον-
ται τὰ τῆς λειτουργίας ἐν γένει τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος,
δι' ἀποφάσεως δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ὁ κανο-
νισμὸς τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡ-
μῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 16 Μαρτίου 1896.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΒΥΟΓ' τῆς 16 Μαρτίου 1896 περὶ ὄρ-
γανισμοῦ τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος τοῦ γεωργικοῦ σταθμοῦ ἐν
Βυτίνῃ τῆς Γόρτυνος (1).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ἀπὸ 16 Μαρτίου 1896 καὶ ὑπὸ τὰ
στοιχ. ΒΥΟΓ' νόμον περὶ ὄργανισμοῦ τοῦ δασοκομικοῦ τμή-
ματος τοῦ γεωργικοῦ σταθμοῦ ἐν Βυτίνῃ τῆς Γόρτυνος καὶ τὸν
ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1891 καὶ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ΔΩΗΕ' νόμον
περὶ συστάσεως γεωργικοῦ σταθμοῦ ἐν Βυτίνῃ τῆς Γόρτυνος.

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Στρα-
τιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσσαμεν καὶ
διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρον 1. Οἱ προτιθέμενοι νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ δασο-
κομικὸν τμήμα τοῦ γεωργικοῦ σταθμοῦ ἐν Βυτίνῃ τῆς Γόρτυ-
νος ὑποβάλλουσιν ἐντὸς τῆς διὰ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 6, § α',
τοῦ νόμου ΒΥΟΓ' τῆς 16 Μαρτίου 1896 πράξεως τοῦ Ὑ-
πουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τασσομένης προθεσμίας πρὸς τὸ
αὐτὸ Ὑπουργεῖον (τμήμα Θ') αἴτησιν καταπάξεως συνοδευ-
μένην,

α') Μὲ πιστοποιητικόν, ὅτι δὲν ὑπερέβησαν τὸ 30ὸν ἔτος
τῆς ἡλικίας των·

β') Μὲ πιστοποιητικόν, ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὴν στρατιωτι-

(1) Ἐκ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» (ἀρθ. 49) τῆς 12
Ἀπριλίου ε. ε.

κὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν, ἀφυστηρετήσαντες μετὰ διαγωγῆς ἀμέμπτου, ἢ ὅτι ἀπηλλάγησαν τῆς ὑποχρέωσιν αὐτῆς.

γ') Μὲ πιστοποιητικῶν, ὅτι δὲν ὑπέπεσεν εἰς κακούργημα ἢ εἰς τι τῶν πλημμελημάτων τῶν ἀρθρῶν 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

δ') Μὲ ἀπολυτήριον μιᾶς τῶν Γεωργικῶν Σχολῶν τοῦ Κράτους, ἢ μὲ ἀπολυτήριον ἐλληνικοῦ σχολείου, ἢ μὲ ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου.

Ἄρθρον 2. Αἱ συνοδευόμεναι ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ προηγουμένου ἀρθρον δικαιολογητικῶν ἐγγράφων αἰτήσεις κατατάξεως ἐγγράφονται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον βιβλίον ἐν τῷ αἰκίῳ τμήματι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ τὴν σειράν τῆς εἰς τὸ γενικὸν πρωτόκολλον τοῦ Ὑπουργείου τούτου καταχωρήσεως αὐτῶν. Διὰ πράξεως δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς « Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως », προσκαλοῦνται αἱ υποβαλλόντες τιαύτας αἰτήσεις, πλὴν τῶν μὴ προσαγαγόντων ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ προηγουμένου ἀρθρον δικαιολογητικὰ ἐγγραφα, οἵτινες ἀποκλείονται, νὰ ἰμφανισθῶσι κατὰ τὴν ὀριζομένην διὰ τῆς πράξεως ἡμέραν ἐνώπιον τῆς ἀνωτάτης ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ στρατοῦ, πρὸς ἐξέτασιν τῆς διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἱκανότητος αὐτῶν.

Ἄρθρον 3. Ἐὰν πρακτικῶς τῆς συνεδριάσεως τῆς ἀνωτάτης ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ στρατοῦ διαβιβάζονται πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις διὰ νέας πράξεως τοῦ, καταχωριζομένης ἐν τῇ « Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως », καλεῖ τοὺς κριθέντας ἱκανοὺς διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ κεκτημένους ἀπολυτήριον γεωργικῆς τινος σχολῆς τοῦ Κράτους ἢ ἐλληνικοῦ σχολείου, νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος ἐν Βυτίνῃ πρὸς κατατάξιν.

Ἄλλ' εἰάν ὁ ἀριθμὸς τῶν κεκτημένων ἀπολυτήριον γεωργικῆς σχολῆς ἢ ἐλληνικοῦ σχολείου ἐκ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος ἀρθρου κριθέντων ἱκανῶν πρὸς κατάταξιν ἢ ἀνώτερος τοῦ διὰ τῆς κατὰ τὸ 2 ἀρθρον τοῦ

παρόντος διατάγματος πράξεως ὀρισθέντος ἀριθμοῦ τῶν κατατακτέων μαθητῶν, προτιμῶνται ἐξ αὐτῶν οἱ φέροντες ἐν τῷ ἀπολυτηρίῳ ἀνώτερον βαθμὸν καὶ ἐκ τῶν ἰσοβάθμων οἱ προηγθέντες κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν αἰτήσεων.

Ἐὰν ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν κεκτημένων ἀπολυτηρίων ἐλληνικοῦ σχολείου ἢ κατώτερος τοῦ διὰ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 1 πράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης διὰ τῆς « Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως », οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου ἐκ τῶν υποβαλλόντων αἰτήσεις κατατάξεως, νὰ ὑποστῶσιν εἰσιτήριον δοκιμασίαν.

Ἄρθρον 4. Ἡ εἰσιτήριος δοκιμασία γίνεται ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ πρὸς τοῦτο ὀριζομένῳ διὰ τῆς κατὰ τὸ προηγουμένου ἀρθρον 4 τοῦ νόμου Β' ΤΟΓ' παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀριζομένης ἐπιτροπῆς, ἐγγράφως καὶ προφορικῶς, στρέφεται δὲ εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀνάγνωσιν καὶ ὀρθὴν γραφὴν κειμένου ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἐλληνικοῖς σχολείοις εἰσηγμένων βιβλίων κατ' ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τὰς 4 πράξεις τῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν.

Ἡ ἱκανότης τῶν ἐξεταζομένων ἐκτιμᾶται παρ' ἐκάστου τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἑνὸς βαθμοῦ, διδομένου διὰ τὴν ἐγγραφὴν καὶ προφορικὴν δοκιμασίαν, ὁλομένου δι' ἀριθμῶν ὡς ἑξῆς:

Ἄριστα 5. Λίαν καλῶς 4. Καλῶς 3. Σχεδὸν καλῶς 2. Μετρίως 1. Κακῶς 0.

Ἐὰν ὁ μέσος ὅρος τῶν βαθμῶν, ὧν ἕκαστος τῶν ἐξεταζομένων ἔτυχεν, εἴνε τοῦλάχιστον καλῶς, οὗτος θεωρεῖται ἐπιτυχῶν.

Τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς δὲ ὑποβάλλεται, ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων, ἐγκρίνει αὐτό, ἐν μὴ ὑπάρχῃ εὐλογος αἰτία ἀκυρώσεως, καὶ διατάσσει τὴν διὰ τῆς « Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως » δημοσίευσίν του, μετὰ προσκλήσεως τῶν κατὰ τὴν σειράν τῆς ἐπιτυχίας προηγουμένων μαθητῶν, ὅπως ἰμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος ἐν Βυτίνῃ πρὸς

καταταξιν κατά τήν πρὸς τοῦτο ὀριζομένην διὰ τῆς προσκλήσεως ταύτης ἡμέραν.

Ἄρθρον 5. Οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον μιᾶς τῶν γεωργικῶν σχολῶν τοῦ Κράτους, μετὰ εὐδόκιμον δοκιμασίαν ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γεωργικοῦ σταθμοῦ Βυτίνης καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου μαθήματα τοῦ πρώτου ἔτους, κατατάσσονται ἀμέσως εἰς τοὺς δευτεροετείς.

Ἄρθρον 3. Ἐὰν οἱ προσκληθέντες κατὰ τὰ προηγούμενα 3 καὶ 4 ἄρθρα πρὸς κατάταξιν μαθηταὶ μὴ ἐμφανισθῶσι πρὸς τοῦτο ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τήν τελευταίαν § τοῦ ἄρθρου 4 ὀρισθείσης ἡμέρας κατατάξεως ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος, εἶνε ἀπαράδεκτοι, μεταγενεστέρως ἐκφανιζόμενοι.

Ἄρθρον 7. Ὁ διευθυντὴς τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος ἐγγράφει εἰς τὸ μαθητολόγιον τοὺς κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα προσκληθέντας ἐνώπιον αὐτοῦ μαθητάς. Ἀποφασίζει δὲ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γεωργικοῦ σταθμοῦ Βυτίνης περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν, εἰς οὓς ἐπιτρέπεται ἡ ἐνοικησις ἐν τοῖς καταστήμασι τοῦ γεωργικοῦ σταθμοῦ, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐπαρκοῦσιν. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος πληροῦται, λαμβανόμενων τῶν μαθητῶν κατὰ σειρὰν τῆς ἐν τῷ μαθητολογίῳ ἐγγραφῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 8. Τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας καὶ ἐν γένει τῆς ἀγωγῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν μαθητῶν καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ, συντασσομένου ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γεωργικοῦ σταθμοῦ καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος καὶ ἐγκρινουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 9. Ὁ διευθυντὴς τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος τηρεῖ τοὺς ἐλέγχους ἰκανότητος τῶν μαθητῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῶν διδασκόντων διδομένων βαθμολογιῶν. Ἡ ἰκανότης τῶν μαθητῶν ἐκτιμᾶται διὰ τῶν ἐπομένων βαθμῶν, δηλουμένων διὰ τῶν ἀπέναντι αὐτῶν ἀριθμῶν.

Ἄριστα 9—10. Λίαν καλῶς 7—8. Καλῶς 5—6. Μετρίως 3—4. Κακῶς 0—2.

Ἀντίγραφα τῶν ἐλέγχων τούτων ὑποβάλλει κατὰ μῆνα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου ΒΤΟΓ' διατασσομένων.

Ἄρθρον 10. Διὰ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον βαθμῶν καὶ ἀριθμῶν ἐκτιμᾶται ἡ ἰκανότης τῶν ἐξεταζομένων κατὰ τὰς ἐνιαυσίους καὶ ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις.

Τὸ ἄθροισμα τῶν δι' ἕκαστον τῶν μαθημάτων διδομένων παρ' ἑκάστου τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς βαθμῶν διαιρεῖται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ δὲ ἄθροισμα τοῦ οὕτως ἐξευρισκομένου μέσου ὄρου διαιρεῖται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθημάτων, τὸ δὲ πηλίκον ἐμφαίνει τὸν βαθμὸν τοῦ ἐξετασθέντος.

Προβιβάζονται ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν ἢ λαμβάνουσιν ἀπολυτήριον δασοκόμου οἱ μαθηταὶ οἱ τυχόντες βαθμὸν ἄριστα, λίαν καλῶς καὶ καλῶς.

Ἄρθρον 11. Οἱ κατὰ τὰς ἐνιαυσίους ἢ ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις λαμβάνοντες βαθμὸν κατώτερον τοῦ καλῶς καὶ οἱ μὴ προσερχόμενοι παντάπασιν εἰς τὰς ἐξετάσεις ἐπιτρέπεται νὰ φοιτήσωσιν ἐπὶ ἓν μόνον προσέτι ἔτος εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν.

Ἄρθρον 12. Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἀναγράφει τὰς γενομένας κατὰ τε τὴν ἐνιαύσιον καὶ ἀπολυτήριον δοκιμασίαν βαθμολογίας εἰς ἴδιον βαθμολόγιον, ὅπερ τοιχοκολλᾶται εἰς κεντρικὴν θέσιν τῶν καταστημάτων τοῦ γεωργικοῦ σταθμοῦ καὶ ὑποβάλλεται πρὸς ἐγκρισιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διαταγῇ τοῦ ὁποίου δημοσιεύονται τὰ ὀνόματα τῶν λαθόντων ἀπολυτήριον δασοκόμου μετὰ τοῦ τελικοῦ βαθμοῦ τῆς ἐπιτυχίας διὰ τῆς α' Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ διοικήσεως τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος.

Ἄρθρον 13. Ὁ διευθυντὴς τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος ἔχει τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τοῦ τμήματος τούτου, ἐπιμελεῖται τῆς

ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν περὶ αὐτοῦ διατάξεων καὶ κανονισμῶν καὶ ἀναφέρει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πᾶσαν παράβασιν ἢ παρεκτροπὴν τοῦ ὑπ' αὐτὸν προσωπικοῦ, ἐνασκει δὲ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου ΑΦΜΒ' πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν μαθητῶν, ἀποβάλλων αὐτοὺς προσωρινῶς ἐν περιπτώσει ἀμελείας, ἀνικανότητος ἢ παρεκτροπῆς, καὶ προκαλεῖ τὴν ὀριστικὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀποβολήν.

Τὸν διευθυντὴν τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 § ε' τοῦ νόμου ΒΤΟΓ' βοηθὸς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 14. Ὁ διευθυντὴς τοῦ γεωργικοῦ σταθμοῦ Βυτίνης ἔχει δικαίωμα ἐπιτηρήσεως τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος καὶ χρεωστεῖ νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ Οἰκονομικῶν πᾶσαν παράβασιν ἢ ἔλλειψιν, τὴν ὁποῖαν ἤθελε παρατηρήσει περὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ τμήματος τούτου.

Ἄρθρον 15. Ὁ διευθυντὴς τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος διαχειρίζεται ὑπὸ ἀτομικὴν αὐτοῦ εὐθύνην τὸ ὑλικὸν τοῦ τμήματος, δυνάμενος νὰ ἀναθέσῃ τὴν φύλαξιν τῶν συγκομιζομένων πρὸς πώλησιν δασικῶν προϊόντων εἰς τὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ὅποτε τηρεῖ τὴν ἐτέραν τῶν κλειδῶν τῶν ἀποθηκῶν, ἐν αἷς συγκομίζονται ταῦτα.

Ἡ πώλησις τῶν προϊόντων τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος, τῶν προερχομένων ἐκ τῶν δασῶν τοῦ δήμου Νυμφασίας, ὧν ἡ διοικήσις καὶ διαχειρίσις ἀνατίθεται κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου ΒΤΟΓ' τῆς 16 Μαρτίου ε. ε. εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος, ἐνεργεῖται παρ' αὐτοῦ κατὰ προτίμησιν διὰ δημοπρασίας, κατὰ κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γεωργικοῦ σταθμοῦ Βυτίνης καὶ τοῦ τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος, ἢ συνεπεὶα διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται ἐν Βυτίνῃ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος ἢ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τὸ δ' ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἐγκρίνει

ται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γεωργικοῦ σταθμοῦ καὶ τοῦ τοῦ δασοκομικοῦ τμήματος. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἢ ἐνέργεια τῆς δημοπρασίας διέπεται ὑπὸ τοῦ Β. διατάγματος τῆς 20 Αὐγούστου 1892 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ τῶν ζώων ΒΠ' νόμου.

Ἡ ἐκ τῶν προϊόντων τούτων πρόσοδος διατίθεται κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου ΑΩΗΕ' τοῦ 1891.

Ἄρθρον 16. Τὸ Β. διάταγμα τῆς 7 Αὐγούστου 1891 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΑΩΗΕ' περὶ συστάσεως γεωργικοῦ σταθμοῦ ἐν Βυτίνῃ παραμένει ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον δὲν καταργεῖται, οὐδὲ τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἀπριλίου 1896.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ἘΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΣΑΚΧΑΡΟΠΟΙΙΑΣ

ΝΟΜΟΣ 'ΒΥΠΓ' (1)

Ἄρθρον 1. Ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Χρηστάκη Ζωγράφου ἐπιχειρουμένη ἐν Θεσσαλίᾳ βιομηχανίᾳ παραγωγῆς σακχαρώδους ἀναγνωρίζεται προνομιον ἀτελείας ἀπὸ παντός ἀμφοτέρωθεν ἡμέσου δημοσίου φόρου διὰ τὴν παραγομένην σάκχαριν.

Ἄρθρον 2. Ἐὰς πρὸς παραγωγὴν σακχαρώδους χρήσιμα σακχαροῦχα τεύτλα ἀπαλλάσσονται παντὸς ἐγγείου καὶ οἰουδήποτε ἄλλου δημοσίου φόρου.

Ἄρθρον 3. Πρὸς κατασκευὴν αἰτήσιν τοῦ κ. Χρηστάκη Ζω-

(1) Ἐκ τῆς α' Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (ἀρθ. 49) τῆς 12 Ἀπριλίου ε. ε.

γράφου και δαπάναις αὐτοῦ τῶν ἀπαραιτήτου ἀνάγκης, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν και ἔγκρισιν τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὕδων και βιομηχανικῶν σιδηροδρόμων πρὸς μεταφορὰν τῶν τεύτλων και τῆς σακχάρους, ἡ μὲν ἀπαλλοτριώσεις τῶν ὑπὸ τῆς ὁδοῦ καταλαμβανομένων γαιῶν γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΔΧΜΒ' νόμου τῆς 4 Ἰανουαρίου 1888, ἡ δὲ διὰ τὰς γαίας ταύτας ἀποζημιώσεις βαρύνει τὸν κ. Χρ. Ζωγράφον, καταβαλλομένη ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω νόμου. Αἱ εἰρημέναι ὅμως ὁδοὶ δεόν νὰ κατασκευάζωνται οὕτως, ὥστε νὰ συγκοινωνῶσι χωρία πρὸς ἄλληλα.

Ὁ κ. Χρ. Ζωγράφος ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα και τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Δημοσίου ὡς πρὸς τὸν κατὰ τὸν ΔΧΜΒ' νόμον τοῦ 1888 προσδιορισμὸν δικαστικῶς τῶν καταβλητέων διὰ τὰς ἀπαλλοτριουμένας γαίας ἀποζημιώσεων, τῶν περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου αἰτήσεων ἐπιδιδομένων πρὸς αὐτὸν ὡς διάδικον ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἢ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τοὺς τρίτους.

Αἱ κατασκευαζόμεναι ὁδοὶ καθίστανται κοινῆς χρήσεως, πρέπει δὲ νὰ κατασκευάζωνται κατὰ τρόπον ὥστε νὰ δύνανται νὰ διέρχωνται ἐλευθέρως δι' αὐτῶν πεζοὶ τε και ἔφιπποι.

Ἄρθρον 4. Ὁ νόμος οὗτος ἰσχύει μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑνεακοσιοστοῦ πρώτου ἔτους.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς και παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» και ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΝΕΩΝ ΒΥΤΙΩΝ (1)

Τὸ ἐρύτινον ξύλον, ἐξ οὗ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατασκευάζονται τὰ βυτία, περιέχει εὐδιαλύτους οὐσίας, ἐξ ὧν αἱ μὲν εἶνε ὠφέλιμοι εἰς τὸν οἶνον, αἱ δὲ ἐπιβλαβεῖς, ὅταν μάλιστα ἐνέχονται ἐν ποσῶ. Πλὴν τούτου τὰ νέα βυτία ἔχουσιν ἐνίοτε και ἕτερον ἐλάττωμα· αἱ πλευραὶ αὐτῶν ἀποξηραίνονται συστέλλονται, σχηματίζονται δὲ οὕτω μεταξύ αὐτῶν κενά, δι' ὧν εὐκόλως διαρρέει τὸ ἐνθετόμενον εἰς τὸ βυτίον ὑγρὸν. Ἐπομένως πρὸ τῆς πληρώσεως νέου βυτίου εἶνε ἀπαραίτητον νὰ υποβάλληται τοῦτο εἰς εἰδικὴν Θεραπείαν.

Εἰς τοὺς μεγάλους αἰνῶνας τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας, ἐνθα πάντοτε ὑπάρχει ἀτμομηχανή, εἰς τὰ νέα βυτία εἰσάγεται ἀτμός, ὅστις διαλύει τὰς ἐπιβλαβεῖς οὐσίας τοῦ ξύλου και μωσχεύει και ἐπομένως διαστέλλει αὐτό. Τὸ διὰ τοῦ ἀτμοῦ Θεραπευόμενον βυτίον, ἀποπλύνεται διὰ ψυχροῦ ὕδατος και ἐπὶ τέλους ἀποστραγγίζεται ἀναστρεφόμενον οὕτως ὥστε τὸ στόμιον αὐτοῦ νὰ βλέπη πρὸς τὰ κάτω.

Ἐν ἐλλείψει ἀτμοῦ γίνεται χρῆσις ζέοντος ὕδατος. Εἰς βυτίον χωρητικότητος 100 ἠκάδων εἰσάγονται πέντε περίπου ἠκάδες ζέοντος ὕδατος· κυλιέται τότε ἰσχυρῶς και ἐπὶ τινα χρόνον τὸ βυτίον ἵνα μωσχευθῶσι πάντα τὰ ἐσωτερικὰ μέρη αὐτοῦ και ἀπορροφηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὕδατος ὅσον οἶνον τε πλειότεραι τῶν χρωστικῶν οὐσιῶν τοῦ ξύλου. Τότε δὲ μόνον θεωρεῖται τὸ βυτίον καθαρὸν ὅταν μετὰ ἐκτανειλημμένας διὰ ζέοντος ὕδατος πλύσεις ἐξέρχεται τοῦτο ἐντελῶς ἄχρουν. Μετὰ τὴν Θεραπείαν ταύτην τὸ βυτίον ἐκπλύνεται διὰ ψυχροῦ ὕδατος και ἀποστραγγίζεται, ὅτε εἶνε ἕτοιμον ὅπως δεχθῆ τὸν οἶνον. Τινὲς πρὸ τῆς ἐνθέσεως τοῦ οἴνου εἰσάγουσιν εἰς τὸ ἀποστραγγισθὲν βυτίον μίαν περίπου ἠκάδων ἐκλεκτοῦ οἴνοπνεύμα-

1 Βλέπε προηγούμενον τεῦχος σελ. 261.

τος, δι' οὗ περιβρέχεται ἐσωτερικῶς τὸ δοχεῖον καὶ ἀποκτᾶ οὕτω εὐάρεστον ὄσμην.

Τὰ πρὸς ἐναπόθεσιν ἐκλεκτῶν οἴνων νέα βυτία συμβουλεύει ὁ Boigeau νὰ θεραπεύωνται διὰ ζεύσεως ἀλυσίθας, παρασκευαζομένης ἐκ στάκτης ἢ ποτάσης, ἢ διὰ ζεύσεως διαλύσεως ἀσθέστου. Μετὰ τοῦτο ἐκπλύνονται πρῶτον διὰ ζέοντος ὕδατος, δευτέρον διὰ ψυχροῦ περιέχοντος 10 ο)ο θεικὸν ὄξύ, τρίτον διὰ θερμοῦ καὶ τέλος διὰ καθαροῦ ψυχροῦ ὕδατος, μεθ' ὃ ἀποστραγγίζονται καλῶς.

Τὰ ἐνίοτε ἐκ δουγῶν πεύκης ἢ ἐλάτης κατασκευαζόμενα βυτία ἀπαλλάσσονται τῆς ῥητινώδους ὄσμης θεραπευόμενα ὡς ἐξῆς. Παρασκευάζεται ρευστὸν ἔχον τὴν σύστασιν ἐλαιοχρώματος διὰ τῆς ἀναμίξεως λειοτριμμένης καὶ κρησαρισμένης ἀσθέστου καὶ οἴνοπνεύματος. Τὸ ρευστὸν τοῦτο εἰσάγεται εἰς τὸ πρὸς θεραπείαν βυτίον, ὅπερ κυλλεῖται ἰσχυρῶς καὶ ἐπὶ ἰκανὴν ὥραν ὅπως ἐπιχρισθῶσιν ἐσωτερικῶς πάντα τὰ μέρη αὐτοῦ. Τὸ οὕτω κεχρισμένον ἔσωθεν βυτίον ἀφίεται ἐκτεθειμένον εἰς τὸν ἀέρα ὅπως ἀποξηρανθῆ ἢ ἐπιχρῖσις, ὅτε ἀποπλύνεται αὕτη δι' ἐπανειλημμένων πλύσεων διὰ ψυχροῦ ὕδατος. Ἐὰν διὰ τῆς πρώτης ταύτης θεραπείας τὸ βυτίον δὲν ἀπαλλαγῆ καθ' ὅλοκληρίαν τῆς ῥητινώδους αὐτοῦ ὄσμης γίνεται καὶ δευτέρα, δι' ἧς κατὰ τὸν *Moniteur vinicole* (ὅθεν λαμβάνονται αἱ ὁδηγίαι αὗται), ἐπιτυγχάνεται ἡ πλήρης ἀπολύμανσις τοῦ δοχείου.

Τὸ μέσον τοῦτο ἴσως νὰ ἦγε ἀποτελεσματικὸν καὶ πρὸς καθάρσιν τῶν βυτίων εἰς τὰ ὁποῖα διετηρήθη ῥητινίνης οἶνος.

Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν δι' ἀπμοῦ ἢ ζέοντος ὕδατος θεραπείαν τὸ βυτίον ἐξακολουθῆ ὑφιστάμενον ἀπώλειαν ὑγροῦ ἔνεκα τῆς κακῆς συνδέσεως τῶν δουγῶν αὐτοῦ, διορθοῦται προχείρως καὶ ἐπιτυχῶς ὡς ἐξῆς. Εἰσάγονται εἰς τὸ βυτίον βῶλοι ἀσθέστου καὶ ἀκολουθῶς ἰκανὸν ὕδωρ ὅπως οὗτοι διαλυθῶσιν, φράσσεται δ' ἀμέσως τὸ στόμιον καὶ ἀκολουθῶς κτλῖεται τὸ βυτίον. Μετὰ τινῶν ὥρῶν διαμονὴν ἐκπλύνεται κατ' ἐπανάληψιν πρῶτον διὰ θερμοῦ καὶ ἀκολουθῶς διὰ ψυχροῦ ὕδατος.

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ,

Διεϋθύνματα χρήσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Περὶ τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ γεωργίας ἡ «Ἀλήθεια» τῆς Δεμητσου γράφει τὰ ἐπόμενα.

«Ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις φρονίμως καὶ πατρικῶς ποιήσασα κατήργησε τὸν φόρον τῆς δεκάτης καὶ εἰσήγαγεν ἀντ' αὐτῆς τὴν στρεμματικὴν φορολογίαν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὄρου τῆς πενταετοῦς ἀποδόσεως τῆς δεκάτης. Ὅλοι αἱ γαῖαι τοῦ Κράτους, χάρις εἰς τὴν εὐεργετικωτάτην ταύτην φορολογίαν, τὴν στρεμματικὴν, διηρέθησαν εἰς πέντε κατηγορίας, καὶ πληρώνει ἕκαστον στρέμμα ἀναλόγως τῆς ποιότητός του ἀπὸ 3 ἕως 7 φράγκων. Τὸν ἀνώτερον ὄρον τῆς φορολογίας, ἦται 7 φράγκα κατὰ στρέμμα, πληρώνουσιν οἱ κῆποι καὶ αἱ ἄμπελοι, ἐξ ὧν φράγκα κατὰ στρέμμα, πληρώνουσιν αἱ πρώτης τάξεως γαῖαι τῆς σιτοκριθῆς, αἵτινες ἀποδίδουσιν ἄνω τῶν δέκα ἀνθ' ἑνὸς ἐπὶ τοῦ σπόρου. Τοιοῦτοτρόπως ὁ γεωργὸς καλλιεργεῖ τὰς γαῖας του μεταχειριζόμενος τρεῖς, τέσσαρας, πέντε καὶ περισσοτέρους ἀκόμη ἀροτῆρας βούς μὲ ἐν ἄροτρον.

«Ἄν καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς γεωργικῆς προόδου, ἡ Βουλγαρία εὐρίσκειται ἀκόμη εἰς τὸ ἄλφα, ὑπὸ τὴν ἐποψιν ὅμως τῆς γεωργικῆς πίστεως εὐρίσκειται εἰς τὸ πλέον εὐχάριστον σημεῖον ἐξ ὧν τῶν κρατῶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου. Ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἡγεμονίας, ἐπέβαλε φόρον πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἀκινήτων κτημάτων, αἱ δὲ εἰσπράξεις αὗται ἀπαρτίζουσι κεφάλαιον τῆς γεωργικῆς πίστεως, τὸ ὁποῖον κατ' ἔτος ἀυξάνεται διὰ τῶν ἐν λόγῳ εἰσπράξεων, ὧν ἡ διάρκεια ὠρίσθη διὰ μίαν εἰκοσαετίαν, χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ τὸ συντελεσθὲν κεφάλαιον τῆς γεωργικῆς πίστεως θὰ δύναται νὰ ἀποδίδῃ τόσον τόκον ὅσα

ἀκριβῶς εἰσπράττονται σήμερον διὰ τῆς φορολογίας τῶν 5 ἐπὶ τοῖς ο)ο.

» Ὅτε τὸ Κράτος, εἰς τοῦ δικοῦ τὴν διαχείρισιν εἶνε ἐμπειστευμένον τὸ ἐν λόγῳ κεφάλαιον, θὰ ἀρχίσῃ ἀποδίδον εἰς τοὺς γεωργούς ἢ τοὺς κληρονόμους αὐτῶν ἀτόκως πᾶν ὅ,τι ἔχει εἰσπράξει κατὰ τὸ διάστημα τῆς εἰκοσαετίας.

» Ἡ ἐν λόγῳ τράπεζα ἔχουσα ὑποκαταστήματα εἰς ὅλας τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους δανείζει ἀνέκαθεν πρὸς τοὺς γεωργούς ἀπ' εὐθείας μὲ δευτέραν ὑπογραφὴν ἑτέρου γεωργοῦ, πρὸς δέκα τοῖς ἑκατόν, τῶν δανείων τούτων ὄντων προνομιακῶν. Εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην τῆς γεωργικῆς πίστεως εἴκοσιν ἑκατομμύρια φράγκα ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ ἐπιστροφῇ, ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, ἐξ ὧν μέχρι σήμερον ἔδωκεν ὀκτὼ ἑκατομμύρια, δέκα δὲ ἑκατομμύρια φράγκα ἔδωκεν ἡ βουλγαρικὴ τράπεζα ἐπὶ τόκῳ ὀκτὼ τοῖς ἑκατόν.

» Ἐκτὸς τούτων ὄλων ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμιλίᾳ, ἧτις ἐπέχει τόπον ἐν Βουλγαρίᾳ, εἶον ἡ Θεσσαλία ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ γεωργικὴν ἔποψιν, ὑπάρχουσι ἐν ἑκάστῳ χωρίῳ γεωργικὰ σωματεῖα, ἅτινα εἰσπράττουσιν ἐν καιρῷ τῶν ἄλωνίων, ὅτι δύναται νὰ συνεισφέρῃ ἕκαστος γεωργός, ἢ ὠρισμένον κατ' ἄροτρον ποσὸν καρποῦ, τὸ δικοῖον τὸ σωματεῖον μεταβάλλει εἰς χρήματα, ἅτινα, ἢ τοκίζόμενα ἢ μένοντα ἀνεκμετάλλευστα χρησιμεύουσιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, π. χ. ἐπιζωοτία, σιτοδεία, πλημμύρα κλπ. διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν γεωργῶν.

» Τοιοῦτοτρόπως δὲ οἱ γεωργοί, ἔχοντες ὡς ἔρεια τὴν Τράπεζαν τῆς Γεωργικῆς Πίστεως καὶ τὰ γεωργικὰ ταμιευτήρια, οὐδέποτε πίπτουσιν εἰς τοὺς ὄνυχας τῶν τοκογλύφων, ἢ ὅπως δῆποτε δυστυχοῦσιν.

ΒΑΜΒΑΚΙΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΔΟΕΙΔΩΝ

(Ἰταλιστὶ Bianca, Muffa bianca, Rogna, Morfea, Ammelato dei limoni, Colonnello, (ἐν Σικελίᾳ Cutuneddu), Γαλλιστὶ Morfée).

Ἡ βαμβακίασις τῶν ἐσπεριδοειδῶν εἶνε ἀσθένεια προκαλουμένη ὑπὸ ἡμιπτέρου κοκκοειδοῦς ἐντόμου καλουμένου Δακτυλοπίου τῆς λεμονέας (*Daclylorpius citri* Boid.).

Ὁ ἄρρην Δακτυλόπιος, ἐν τῇ τελείᾳ αὐτοῦ μορφῇ, εἶνε μικρότατος (ἐν περίπτῳ χιλιοστὸν τοῦ μέτρου), ἔχει σχῆμα ἐπιμηκες, κεφαλὴν μέλαιναν, κοιλίαν καὶ θώρακα κιτρίνους, κεραίας καὶ πόδας φαιοὺς καὶ φέρει, ὡς πάντα τὰ κοκκοειδῆ, δύο μόνον πτερυγία μακρὰ (τοῦ δευτέρου ζεύγους τῶν πτερυγίων ἀντικαθισταμένου ὑπὸ δύο ἀποφύσεων ἀγγιστροειδῶν).

Ὁ θῆλυς, κατὰ τὴν πλήρη αὐτοῦ ἀνάπτυξιν, ἔχει μέγεθος μὲν μικροῦ κοινοῦ φθειρός (τεσσάρων χιλιοστῶν τοῦ μέτρου μῆκος καὶ πλάτος δύο), σχῆμα ὠοειδές καὶ ἀνωθεν κυρτόν, χρῶμα δὲ ὑπόλευκον κλίνον πρὸς τὸ κίτρινον. Αἱ κεραῖαι καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ εἶνε σποδοὶ (στακεροί). Καθ' ἅπαντα τὸν βίον του φέρει ἀντὶ στόματος ἔμβολον ἐν εἴδει προβοσκίδος, ὅπερ καλεῖται ἀναρροφητῆρ καὶ δι' οὗ κεντᾷ τὴν ἐπιδερμίδα τῶν τρυφερῶν ἰδίως μερῶν τοῦ φυτοῦ καὶ ἀπορροφᾷ τοὺς χυμούς. Καθ' ὅσον αὐξάνει καλύπτεται ὑπὸ οὐσίας ἐχούσης σύνθεσιν μὲν κηροῦ θεωρίαν δὲ βάμβακος. Τὴν οὐσίαν ταύτην ἐκκρίνουσι μικροσκοπικὰ νηματώδη ὄργανα (*filières*).

Ὡς πάντες οἱ Δακτυλόπιοι οὕτω καὶ ὁ τῆς λεμονέας εἶνε ἐκτάκτως γόνιμος : ζεύγος τοιούτων ἐντόμων εἰς διάστημα ἑνὸς ἔτους, ἐπιτρέποντος τοῦ καιροῦ καὶ τῆς θέσεως, δύναται διὰ τῶν ἀπογόνων του νὰ καταλάβῃ ὅλοκλήρους φυτείας. Ἐκαστον θῆλυ γεννᾷ περὶ τὰ πεντακόσια ὠάρια, τὰ πλεῖστα δὲ τῶν ἐκ τούτων ἐξερχομένων ἐντόμων εἶνε θῆλη. Ταῦτα λαμβάνουσι τὴν πλήρη αὐτῶν ἀνάπτυξιν ἐντὸς μηνός, γίνονται

μητέρες καὶ φέρουσιν εἰς τὸ φῶς νέαν γενεάν, ἥτις καὶ αὕτη ἐντὸς μηνὸς γεννᾷ νέα ἔνομα.

Πᾶσα φυτοῦ ἀσθένεια προκαλουμένη ὑπὸ βαμβακίου ἐντόμου καλεῖται κοινῶς βαμβακίδα· οὕτως ἔχομεν βαμβακίδα ἢ βαμβακίαν τῆς ἐλαίας (1) τῆς μηλείας (2) τῆς πεύκης καὶ τῆς ἐλάτης, τῶν ἐσπεριδοειδῶν, τῆς ἀμπέλου.

Ἡ βαμβακίασις τῶν ἐσπεριδοειδῶν εἶνε ἀπὸ πολλοῦ ἤδη γνωστή. Τῷ 1806 ὁ πᾶτερ Λοκὲ περιέγραφε τὴν ἀσθένειαν ταύτην καὶ τὸ προκαλοῦν αὐτὴν ἔντομον, ὅπερ προσέβαλλεν ἐπὶ πολλὰ κατὰ συνέχειαν ἔτη τοὺς λεμονεῶνας τῆς Νικαίας. Τῷ 1818 οἱ Risso καὶ Poiteau ἐθεώρουν τὴν νόσον ταύτην ὡς αὐτὴν μεγαλητέραν μάστιγα τῆς λεμονέας (3). Ὁ Alfonso τῷ 1875 ἔγραψεν ὅτι ἡ βαμβακίασις ἀναπτύσσεται, ἐπιφέρουσα σημαντικὰς ζημίας, καθ' ἅπασαν τὴν μεσημβρινὴν Ἰταλίαν καὶ ἰδίως εἰς τὴν Καλαβρίαν (4).

Λίαν ἐπιζήμιον καὶ δυσεξόντωτον θεωροῦσι τὴν νόσον ταύτην καὶ οἱ Targioni Tozzetti (5), Penzig (6) καὶ Berlese (7).

Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ ὁ Δακτυλόπιος μεγά-

(1) «Ἑλλ. Γεωργία» τεῦχος βον σελ. 211.

(2) «Ἑλλ. Γεωργία» τεῦχος βον σελ. 246.

(3) Histoire naturelle des orangera, σελ. 252.

(4) Coltivazione degli agrumi, σελ. 430.

(5) Relazione intorno ai lavori della R. S. E. A. di Firenze per gli anni 1877—78 σελ. 137. Ὁ Targioni Tozzetti ἀναφέρει ὅτι ὁ προκαλὼν τὴν βαμβακίαν τῶν ἐσπεριδοειδῶν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας Δακτυλόπιος εἶνε τοῦ αὐτοῦ εἶδους εἰς δ' ὑπάγεται ὁ εὐρωπαϊκός. Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχει καὶ ὁ Berlese, ὅστις μάλιστα κατατάσσει εἰς τὸ εἶδος τοῦτο (citri) καὶ ὀκτὼ ἄλλα εἶδη ἀναφερόμενα ὑπὸ τοῦ Signoret. Ἐντούτοις τὸν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας ἀπαντῶμενον Δακτυλόπιον οἱ Ἀμερικανοὶ ἔντομολόγοι ὑπάγουσιν εἰς ἴδιον εἶδος (destructo—Report of the Entomologist of the U. S. department of agriculture, 1884, σελ. 342· καὶ Insects affecting the orange, 1895, σελ. 64).

(6) Studi botanici sugli agrumi e sulle piante affini, σελ. 530.

(7) Le cocciniglie italiane viventi sugli agrumi. Part. 1, σελ. 88.

λας ἐνίοτε προξενεῖ ζημίας ὡς ἀναφέρει ὁ Signoret (5).

Παρ' ἡμῖν τὴν βαμβακίαν τῶν ἐσπεριδοειδῶν ἀπήντησα ἐν Πόρῳ, Καλάμαις, Ἀθήναις, Χίῳ καὶ ἐν Ἀνδρῳ, ἐνθα τῷ 1883 εὗρον αὐτὴν προξενούσαν σημαντικὰς ζημίας (6).

Σὺν τῇ βαμβακίᾳ πάντοτε ἀναπτύσσεται ἐπὶ τῶν ἐσπεριδοειδῶν ἡ μελίτωσις καὶ ἡ καπνία. Καὶ ἡ μὲν μελίτωσις, ἡ κοινῶς καλουμένη μελοῦρα, μελίγγρα ἢ μέλωμα, εἶνε, ὡς ἄλλοτε λεπτομερέστερον εἶπον (7), οὐσία ὑγρὰ, γλυκεῖα καὶ κολλιῶδης ἐκκρινόμενη ὑπ' αὐτῶν τῶν ἔντομων ἢ ὑπὸ τῶν φύλλων τῶν φυτῶν, ἡ δὲ καπνία, ἡ κοινῶς καλουμένη καπνιὰ ἢ μαυράδα, εἶνε μικροσκοπικὸν κρυπτόγαμον φυτὸν (Fumago ἢ Carnodium citri), οὐτινος αἱ μυριάδες τῶν μελανῶν σπορίων σχηματίζουσιν ἐπὶ τῶν φύλλων καὶ τῶν κλάδων τῶν φυτῶν στρώμα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον παχύ. Ἡ τε μελίτωσις καὶ ἡ καπνία καλύπτουσαι τὰ τρυφερά ὄργανα καὶ ἰδίως τὰ φύλλα τοῦ προσβαλλομένου δένδρου παρακωλύουσι τὴν κανονικὴν λειτουργίαν αὐτῶν καὶ συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς πτώσεως αὐτῶν. Ἡ καπνία καὶ ἡ μελίτωσις συνοδεύουσι πάντας τοὺς Δακτυλοπίους (8) ὡς καὶ πολλὰ ἄλλα κοκκοειδῆ καὶ πλείστους φυτόφθεις.

(5) Essai sur les cochenilles, σελ. 348.

(6) Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν. Ἐκθέσις περὶ τῆς ἐν Ἀνδρῳ νόσου τῶν λεμονεῶν, 1884. Ἐν Ἀνδρῳ ἐνθυμοῦνται τὴν βαμβακίαν τῶν ἐσπεριδοειδῶν ἀπὸ τοῦ 1840.

(7) «Ἑλληνικὴ Γεωργία» ἐ. ἔ. σελ. 68.

(8) Ἡ μασχοελάτη τῆς Καρίας (Pinus laricio var. Tauricus) προσβάλλεται ὑπὸ τινος Δακτυλοπίου, ὃν περιέγραψα καὶ ὠνόμασα κ α ρ ι κ ὸ ν (Dactylopius caricus. Gen. Βλέπε Annales de la société entomologique de France. 1883 σελ. 31). Τὸ ἔντομον τοῦτο ἐκκρίνει ἄφθονον μελιτώδη οὐσίαν, ἥτις τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον ἀποτελεῖ τὴν μόνην τροφήν τῶν εἰς τὰ ἐκ μασχοελατῶν δάση τῆς Καρίας ἀνατρεφόμενων μελισσῶν. Ἐπὶ τῶν δένδρων τούτων ἀναπτύσσεται ὡσαύτως εἶδος καπνίας (Fumago pinii ?), ἥτις ἀναπτύσσεται ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ αὐτῶν κατὰ στρώματα, τὰ ὅποια πολλάκις ἔχουσι πάχος 2—3 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου.

Ἡ βαμβακίασις τῶν ἐσπεριδοειδῶν διακρίνεται εὐχερῶς ἐκ τῆς βαμβακιδόσου οὐσίας ἣν ἐν ἀφθονίᾳ ἐκκρίνουσι τὰ προσκαλοῦντα τὴν ἀσθένειαν ταύτην ἔντομα. Προσβάλλουσι δὲ ταῦτα ἰδίως τὴν λεμονεῖαν καὶ τὴν κιτρίαν, ὀλιγώτερον δὲ τὰ ἄλλα ἐσπεριδοειδῆ. Ἐκ τῶν ἀνά τὴν Ἀνατολὴν καλλιεργουμένων λεμονεῶν ἢ μᾶλλον εὐπρόσβλητος παικιλία εἶνε ἡ τῆς Ῥόδου (Ῥοδίτικη). Ὀλιγώτερον προσβάλλεται ἡ λεμονεῖα τῆς Κῆ (Κῶτικη) καὶ εἰς ὀλιγώτερον ἡ τῆς Χίου (Χιώτικη ἢ Ἰσακάλικη). Ἐὰ μᾶλλον εὐπρόσβλητα μέρη τοῦ δένδρου εἶνε οἱ καρποὶ, παρὰ τὸν ποδίσκον καὶ κάτωθεν τῶν ὁποίων ἰδίως ἐγκαθιθροῦνται τὰ ἔντομα. Τῶν οὕτω προσβαλλομένων καρπῶν ἡ ἀνάπτυξις βραδύνει, ὁ δὲ χυμὸς καὶ τὸ αἰθέριον ἔλαιον αὐτῶν ἐλαττοῦται. Οἱ λίαν προσβεβλημένοι καρποὶ ἐνίοτε ἀγάζουσι ἢ σηπόμενοι πίπτουσι ἀπὸ τοῦ δένδρου πρὸ τῆς ὠριμάνσεώς των. Ἀλλὰ καὶ ὀλίγον βεβλαμένοι ὅταν ἦνε καθίστανται ἀχρηστοὶ πρὸς ταξείδευσιν, διότι διὰ τῶν συνήθων σπογγισμάτων καὶ πλύσεων δὲν καταστρέφονται πάντα τὰ ἐπ' αὐτῶν ἔντομα. Ὅσα λοιπὸν τούτων μένωσιν ἐπὶ τῶν ἐν κυβωταῖς ἢ ἄλλως συσκευαζομένων καρπῶν, κατὰ τὴν ταξείδευσιν πολλαπλασιαζόμενα ταχέως καλύπτουσι καὶ πάλιν αὐτούς, αἰτινες ἐπὶ τέλους σήπονται. Ἴσως ἢ δι' ἀραιᾶς διαλύσεως φανικοῦ ὀξέος ἢ ποτάσης πλύσις τῶν τοιούτων καρπῶν θὰ ἠδύνατο, καταστρέφουσα πάντας τοὺς ἐπ' αὐτῶν Δακτυλοπίους, νὰ προλαμβάνη τὴν σήψιν καὶ νὰ διευκολύνη οὕτω τὴν ταξείδευσίν των.

Ἐὰ φύλλα καὶ οἱ τρυφεροὶ βλαστοὶ τοῦ προσβαλλομένου δένδρου, καλυπτόμενοι καὶ αὐτοὶ ὑπὸ ἐντόμων, βαμβακιδόσου καὶ μελιτώδους οὐσίας καὶ καπνίας, λειτουργοῦσιν ἀτελῶς. Ὅταν δὲ ἡ προσβολὴ ἦνε ὀξεῖα καὶ διαρκῆ ἐπὶ τινα κατὰ συνέχειαν ἔτη, ἐνεκὰ τῆς κατ' ἐξακολούθησιν παρακωλύσεως τῆς ἐλευθέρας διαπνοῆς αὐτοῦ καὶ ἐνεκὰ τῆς ἀπωλείας τῶν χυμῶν του, τὸ δένδρον ἐξαντλούμενον ὀλίγον κατ' ὀλίγον, καθίσταται ἐπὶ τέλους φθισικόν ἢ προσβάλλεται ὑπὸ τῆς κομμιώσεως. Τοῦτο δύναται ἐνίοτε νὰ συμβῇ καὶ εἰς τὰ ἐπὶ νεραντζεῶν ἐμ-

βολιασμένα ἐσπεριδοειδῆ, ὡς παρατήρησα ἄλλοτε ἐν Ἀνδρῶ καὶ Χίῳ.

Ἡ βαμβακίασις ἀναπτύσσεται μετ' ἐπιτάσειος ἐπὶ τῶν πυκνῶς πεφυτευμένων καὶ πυκνοφύλλων δένδρων· ἡ παρατήρησις αὕτη μὲ δδήγησε νὰ συμβουλευσῶ ἄλλοτε σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν γενναίαν κλάδευσιν τῶν προσβεβλημένων ἐν Ἀνδρῶ λεμονεῶν· τὴν συμβουλήν μου δὲ ταύτην ἐφαρμόσας κατὰ γράμμα νοήμων καὶ ἐπιμελῆς κτηματίας ἠδυνήθη, ἂν οὐχὶ νὰ ἀπαλλάξῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὰ δένδρα του ἀπὸ τῆς καταστρεπτικῆς ταύτης νόσου, νὰ διασώσῃ τουλάχιστον τὸν καρπὸν αὐτῶν, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἐπομένη ἐπιστολή του, ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ «Ἑλληνικῇ Γεωργίᾳ» τοῦ 1885 (1).

Κύριε Γεννάδιε,

Ἀνέγνωσα μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὸ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου π. ἔ. (1883) φυλλάδιόν σας περὶ τῆς ἐν Ἀνδρῶ νόσου τῶν λεμονεῶν. Κάτοχος ὢν ἐν Ἀνδρῶ τριῶν τοιούτων κτημάτων, ὧν τὰ λεμονόδενδρα πάσχουσι ἀπὸ βαμβακίασιν, ἐφήρμωσα κατὰ γράμμα τὴν περὶ Θεραπείας τῆς εἰρημένης νόσου γνώμην σας, ἣν ἐκθέτετε εἰς τὸ ἐν λόγῳ φυλλάδιον, ἥτοι τὰ ἐκλάδευσα γενναίως ἀφαιρέσας πάντας τοὺς ἀγόνους κλάδους τοῦ δένδρου. Ἐὰ ἀφαιρεθέντα μέρη ἀπεκόμισα αὐθωρὲν ἔξω τοῦ κτήματος καὶ ἔκαυσα. Ταῦτα πάντα ἔκαμον τὴν ἀνοιξιν πρὸ τῆς βλαστήσεως.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ὀλίγον μετὰ ταῦτα ἐφάνησαν ἐπὶ τῶν φύλλων, τῶν πρὸς τὰ κάτω μέρη τῶν δένδρων ὄντων, τοιαῦτα ζωῦφια, ἀφῆρσα τὰ φύλλα ταῦτα καὶ τὰ ἔκαυσα. Ἦδη ἡ νόσος οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ. Παρατήρησας δὲ αὐθις ὅτι τὰ ζωῦφια ταῦτα διητῶντο καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὰ δένδρα χόρτων, ταῦτα ἀμέσως ἀπέβαλον καὶ κατέστρεψα.

Τούτων γανομένων ἡ νόσος σχεδὸν ἐξηφανίσθη, ὃ δὲ καρπὸς οὐδὲν ἔπαθε.

Γὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν πρὸς Θεραπείαν τῆς ἐν λόγῳ νόσου προταθέντων ὑφ' ὑμῶν μέσων, καταδεικνύοντα πλήρη ἐπιτυχίαν, ἐθεώρησα καθῆκόν μου νὰ γνωρίσω ὑμῖν, καὶ νὰ σὰς παρακαλέσω νὰ καταστήσετε γνωστὰ τοῖς ἐνδιαφερομένοις. — Δέχθητε κ.τ.λ.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 4 Νοεμβρίου 1884.

Λεωνίδας Σ. Μπέντας.

Ἀλλὰ τὸ μέσον τοῦτο, ὡς βλέπομεν, δὲν ἀπαλλάσσει καθ' ὅλοκληρίαν τὰ ἐσπεριδοειδῆ ἀπὸ τῆς βαμβακιάσεως, ἥτις ἐξο-
τούται μόνον διὰ τῆς ἐπιμόνου ἐφαρμογῆς τῆς θεραπείας, ἣν συνεβουλεύσαμεν προκειμένου περὶ τῆς βαμβακιάσεως τῆς μη-
λέας (1).

Ἡ θεραπεία αὕτη ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἐσπεριδοειδῆ μετὰ γενναίαν κλάδουσιν.

Ὁ Berlese καὶ κατὰ τῆς ἀσθενείας ταύτης τῶν ἐσπεριδοει-
δῶν συμβουλεύει τοὺς ἐπανειλημένους ψεκασμοὺς διὰ διαλύ-
σεως πισελαίνης (τριῶν μερῶν τοιαύτης εἰς 100 μέρη ὕδα-
τος) (2).

1 Βλέπε προηγούμενον τεῦχος σελ. 248.

2 Βλέπε «Ἑλληνικὴν Γεωργίαν», 1895, σελ. 536.

ΟΙ ΣΠΟΓΓΟΙ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗΙ

Ἰπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἀναγινώσκωμεν ἐν τῷ Bulletin de la Société Nationale d'Acclimatation.

Οἱ σπόγγοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φύονται ἐπὶ τῶν βράχων, εἶνε δὲ οὗτοι οἱ ἄριστοι. Ἀλλ' ἀπαντῶνται καὶ εἰς μέρη ἐνθα ὁ πυθμὴν τῆς θαλάσσης εἶνε ἀμμώδης, βορβορώδης, ἢ περιέχει φύκη· εἶνε δὲ οἱ σπόγγοι οἱ φύομενοι εἰς τοιαῦτα μέρη κατωτέρως ποιότητος, διατηροῦνται ὀλιγώτερον καὶ διακρίνονται ἐκ τῆς κεραμώδους χροιάς τῆς βάσεώς των.

Οἱ σπόγγοι εὐθὺς ὡς ἀλιευθῶσι δέον νὰπαλλάσσωνται τῆς γλοιώδους οὐσίας, ἥτις τοὺς καλύπτει ὅπως προλαμβάνηται ἡ σῆψις αὐτῶν. Ἐπομένως οἱ ἀπαντῶμενοι ἐν τῷ ἐμπορίῳ σπόγγοι δὲν εἶνε εἰμὴ ὁ σκελετὸς τοῦ ζωοφίτου.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ σπόγγοι φύονται παρὰ τὰς ἀκτὰς, ἰντούτοις ἀπαντῶνται καὶ εἰς τὰς ἀνοικτὰς θαλάσσας καὶ εἰς μεγάλα βᾶθη. Ἀποκτῶσι τὸ μέσον μέγεθος αὐτῶν ἐντὸς τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν, συνήθως δὲ φύονται νεοὶ σπόγγοι εἰς τὰ σημεῖα ἐνθα ἠλιεύθησαν πρότερον τοιοῦτοι· ἀλλ' οὗτοι εἶνε κατωτέρως ποιότητος τῶν προηγηθέντων ὡς πρὸς τὴν σύστασιν καὶ τὸ μέγεθος.

Οἱ μᾶλλον ἐκτιμώμενοι σπόγγοι εἶνε οἱ τῆς Μεσογείου καὶ ἰδίως οἱ τῶν παραλίων τῆς Ἑλλάδος, τῶν Κυκλάδων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῶν Σποράδων, τῆς Κρήτης, τῆς Συρίας καὶ σχεδὸν ἀπάσης τῆς βορείου Ἀφρικῆς. Σπόγγοι εὐρίσκονται προστούτοις εἰς τὰ παράλια τῆς Δαλματίας, τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τῶν Ἀντιλλῶν, ἀλλ' ἡ ποιότης αὐτῶν εἶνε κατωτέρα.

Ἰπάρχουσι σπόγγοι πολλῶν ποιοτήτων, οἵτινες κατατάσσονται ἀναλόγως τῆς προελεύσεώς των ὡς ἐξῆς.

Ἐκλεκτοὶ (Fines): Μανδρούχας, Κρήτης, Ῥόδου, Stambolie (Κων|πόλεως;) Σποράδων καὶ Ἑλλάδος.

Χονδροί (Grosses). Μανδρούχας, Βεγγάζης, Κρήτης, Συρίας, Κύπρου, Ρόδου, Καραμανίας, Μικρᾶς Ἀσίας, Σποράδων καὶ Ἑλλάδος.

Ἐκλεκτοὶ σκληροί (Fines dures). Βεγγάζης, Μανδρούχας, καὶ Τριπόλεως τῆς Βαρβαρίας.

Ψαθούρια (Psathouria). Ψαθούρια καλοῦνται σπόγγοι ἰδίας ποικιλίας, οἵτινες εἶνε μεγάλοι, ἀλλὰ πλακωτοὶ καὶ πτενοί. Οὗτοι χρησιμοποιοῦνται κοπτόμενοι εἰς τεμάχια ἀλειῶνται δὲ παρὰ τὰς Σποράδας καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

Πρὸς λεύκανσιν τῶν σπόγγων γίνεται χρῆσις ἐν Εὐρώπῃ ὀξείων, ἅτινα καίουσι τὸν ἰσθὸν αὐτῶν καὶ ἐλαττοῦσι τὴν διασκειάν των. Καθ' ὕμᾶς, ὁ καλῶς καθαρισθεὶς σπόγγος φέρων τὸ ἀχυρῶδες χρῶμά του εἶνε ὠραιότερος τοῦ διὰ τῶν ὀξείων λαμβάνοντος χρῶμα θείου.

Ἐμποροὶ τινες ὅπως αὐξήσωσι τὸ βᾶρος τῶν σπόγγων εἰσαγοῦσιν εἰς αὐτοὺς λεπτὴν ἄμμον, λησμονοῦντες ὅτι οὕτω υποβιβάζεται ἡ ἀξία τοῦ ἐμπορεύματος. Ἐντούτοις ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ἐμπόριον δὲν ἀποκρούει τὴν κατάχρησιν ταύτην. Εἶνε ἀληθές ὅτι ἐκεῖ πωλοῦνται οἱ σπόγγοι καὶ κατὰ βᾶρος, παρὰ πάντας δὲ τοὺς χειρισμοὺς οὓς ὑφίστανται οὗτοι πρὸ τῆς πωλήσεως, πάντοτε μέναι ἐν αὐτοῖς ἀρκετὴ ἄμμος ὅπως αὐξήσῃ σπουδαίως τὸ βᾶρος των.

Ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν δέχονται τοὺς φέροντας ἄμμον σπόγγους. Οὐχ ἦττον καὶ τὸ ἐκλεκτότερον ἐμπόρευμα δυνατόν νὰ περιέχῃ ὀλίγην ἄμμον προερχομένην ἢ ἐκ μικρῶν λίθων ἐγκεκλεισμένων ἐνίοτε ἐν τῷ σπόγγῳ καὶ θραυομένων κατὰ τὴν κάθαρσιν αὐτοῦ διὰ ξυλίνου κοπάνου, ἢ ἐκ τῆς ἀμμώδους παραλίας ἐνθα τὰς κυριακὰς οἱ σπογγαλιεῖς ἀπλώνουσι τοὺς σπόγγους ὅπως τοὺς ἀποξηράνωσι.

Αἱ τρεῖς μεγάλαι ἀγοραὶ τῶν σπόγγων εἶνε τὸ Λονδρεῖνον, οἱ Παρίσιοι καὶ ἡ Τεργέστη.

Ἡ εἰσαγωγή τῶν σπόγγων ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ εἶνε ἀτελής. Ἐν Γαλλίᾳ οἱ χονδροὶ σπόγγοι πληρώνουσι εἰσαγω-

γικῶν τέλος ἐν φράγκῳ κατὰ χιλιόγραμμον, οἱ δὲ ἐκλεκτοὶ τρεῖς φράγκα· οἱ ἀκαθάρστοι χονδροὶ 75 ἑκατοστὰ τοῦ φρ. οἱ δὲ ἀκαθάρστοι ἐκλεκτοὶ φρ. 2 1/2.

Ἐν Αὐστρίᾳ οἱ ἀκαθάρστοι εἰσαγοντάι ἀτελῶς, οἱ δὲ καθαρισμένοι ἐπιβαρύνονται μὲ τέλος 25 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας των. Εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας καταβάλλουσιν οἱ σπόγγοι τέλος εἰς 20 ἕως 25 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας των, εἰς δὲ τὴν Τουρκίαν 8 ο)ο οἱ ἐν τῷ τόπῳ καταναλισκόμενοι καὶ 1 ο)ο οἱ ἐξαγόμενοι.

Ἡ Ἀγγλία, ἥτις εἶνε τὸ κύριον κέντρον τοῦ ἐμπορίου τῶν σπόγγων, ἐξάγει ἑτησίως διὰ τὰς Ἡν. Πολιτείας τὸ τρίτον τῶς εἰς αὐτὴν εἰσαγομένων, διὰ δὲ τοὺς Παρισίους ποσὸν ἀξίας 500,000 φράγκων.

Ἡ Γαλλία ἀγοράζει τοὺς σπόγγους τῆς πρωτίστης ποιότητος τοὺς προερχομένους ἐκ Μανδρούχας καὶ Κρήτης, προμηθεύεται δ' αὐτοὺς κυρίως ἐξ Ὑδρας καὶ Αἰγίνης. Πρόστούτοις προμηθεύεται καὶ σπόγγους τῆς Ἀλγερίας καὶ τῆς Τύνιδος, οἵτινες εἶνε κατωτέρας ποιότητος.

ΠΕΡΙ ΚΑΠΝΟΥ

Ἱστορία.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν προϊόντων, διὰ τῶν ὁποίων ὁ νέος κόσμος ἐπλούτισε τὸν παλαιὸν εἶνε καὶ ὁ καπνός.

Οἱ τὴν ἀρχαιολογίαν τῆς Ἀμερικῆς ἐρευνήσαντες βεβαιοῦσιν, ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ καπνοῦ ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Μισισσιππη ἦτο γνωστὴ 500 τοῦλάχιστον ἔτη πρὸ τῆς ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων ἀνακαλύψεως τῆς ἠπείρου ταύτης.

Ὁ Καρτιέ εὔρε τον καπνὸν χρησιμοποιούμενον ἐν Καναδᾷ (1554), ὁ δὲ Κορτιέζ ἐν Μεξικῷ (1518). Ὁ Κολόμβος διηγεῖτο, ὅτι δύο τῶν ναυτῶν του, ἀποβάντες εἰς τὴν νῆσον Κοῦβαν (1493) παρετήρησαν, ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἐρρόφων διασωλήνος καπνὸν ἀρωματικοῦ φυτοῦ, τὸ ὁποῖον ἐκάλουν Tobacco (1).

Ὁ καπνὸς εἰσήχθη τὸ πρῶτον εἰς τὴν Εὐρώπην κατὰ τὸ 1518 ὑπὸ τοῦ Κορτιέζ, ὅστις ἐπεμψε καὶ σπέρματα πρὸς τὸν βασιλεῖα τῆς Ἰσπανίας Κάρολον τὸν Ε'. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁ καπνὸς εἰσήχθη κατὰ τὸ 1585 ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Δρέϊκ, εἰς τὴν Γαλλίαν δὲ κατὰ τὸ 1558 ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Ἀνδρέα Τεβί (Thevet) ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον οὗτος κατὰ τὴν ἱστορίαν ταύτην ἐδημοσίευσε. Τῷ 1574 ὁ καπνὸς ἐκαλλιεργήθη ἐν Τοσκάνῃ (τῆς Ἰταλίας). Εἰς Γενούην δὲ καὶ Βενετίαν ἐκαλλιεργήθη τὸ φυτόν τοῦτο ταυτοχρόνως, εἰσαχθὲν ἐξ Ἰσπανίας καὶ Πορτογαλλίας. Καὶ οἱ μὲν Γενουήνσιοι

(1) Ὁ Mourgues λέγει (Traité de la culture du tabac), ὅτι ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν τῆς νήσου Ἀϊτής ὁ καπνὸς ἐκαλεῖτο cohoba, ἢ δὲ καπνοσύριγξ tobacco, καὶ ὅτι ἐκ συγχύσεως τὸ ὄνομα τῆς καπνοσύριγγος ἐδόθη εἰς τὸ φυτόν καὶ καθιερώθη δι' αὐτὸ παρ' ἅπασιν σχεδὸν τοῖς Εὐρωπαίοις. Ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ὑπὸ τῶν πλείστων ἰθαγενῶν τῆς Ἀμερικῆς τὸ φυτόν ἐκαλεῖτο tobacco, ἄλλοι δὲ ὅτι ὁ καπνὸς ὠνομάσθη ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων οὕτω ἐκ τῆς νήσου Tobacco (μίας τῶν μικρῶν Ἀντιλλῶν), εἰς ἣν κατὰ πρῶτον παρετηρήθη καὶ ἐξ ἧς ὁ ναύαρχος Sir Francis Drake ἐκόμισεν αὐτὸν εἰς Ἀγγλίαν τῷ 1585. Εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς (εἰς τὴν Βρασιλίαν, τὴν Φλωρίδα κτλ.) τὸ ναρκωτικὸν τοῦτο φυτόν ἐκαλεῖτο καὶ καλεῖται peitun, ἐξ οὗ καὶ ἡ τῶν Ἀράβων καὶ Τούρκων ὀνομασία τοῦ καπνοῦ tutun, καὶ ἡ τῶν Ρώσων tiotion.

Εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν οἱ ἰθαγενεῖς δὲν ἐκάπνιζον, ἀλλ' ἐμάσσωσαν καὶ ἐλάμβανον ἐν καταστάσει κίνεως (ἐκπριζάριζαν) τὸν καπνόν. Ἐντούτοις ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν τῆς Πλάτης, τῆς Παραγουάης καὶ τῆς Οὐρουγουάης ἡ χρῆσις τοῦ καπνοῦ καθ' ὁλονδὴποτε τρόπον ἦτο παντελῶς ἄγνωστος.

ἐβίβαζαν τὴν χρῆσιν καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ καπνοῦ τοῖς Ἀνατολίταις (1), οἱ δὲ Ἐνετοὶ τοῖς Γερμανοῖς (2).

Κατὰ τὸ 1560 Ἰωάννης ὁ Νικότος (Nicot), πρεσβευτῆς τῆς Γαλλίας ἐν Πορτογαλίᾳ, καλλιεργῶν ἐν τῇ κήπῳ του τὸν καπνόν, ἐπεμψε τοιοῦτον πρὸς τὴν Αἰκατερίνην τῶν Μεδίκων, ἥτις, θαυμάσασα τὰς πολλὰς ιδιότητας τοῦ φυτοῦ, ἰδίως δὲ κολακευθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ νὰ βαπτισθῇ αὐτὸ διὰ τοῦ ὀνόματός της, ἐνεθάρρυνε τὴν χρῆσιν τοῦ καπνοῦ. Κατὰ φυσικὸν λόγον οἱ πολλοὶ κόλακες αὐτῆς, πρὸς ἐνδειξιν ἀφοσιώσεως, ὄχι μόνον εὔρισκον τὸν καπνόν, ὃν ἐκάλουν Medickon καὶ φυτὸν τῆς βασιλείσεως (Medicæa, herbe à la reine), ὠφελιμώτατον, ἀλλὰ καὶ πάντες συνεβούλευον τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Ἐντούτοις ἂν καὶ ἡ χρῆσις τοῦ καπνοῦ, ἐγενικεύθη ἐν Εὐρώπῃ ὡς δύναται τις νὰ εἴπῃ, τῇ προσπαθείᾳ τῆς Αἰκατερίνης τῶν Μεδίκων, ὄνομα εἰς τὸ φυτόν ἐδόθη ὑπὸ μὲν τῶν πολλῶν τὸ τῆς γενετείρας αὐτοῦ γῆς (Tabac, Tutun), ὑπὸ δὲ τῆς ἐπιστήμης, τὸ τοῦ Νικότου (Nicotiana) τοῦ συστήσαντος τὸ φυτόν τῇ Αἰκατερίνῃ.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ὁ καπνὸς ἐχρησιμοποιεῖτο μόνον ὡς φάρμακον, καπνιζόμενος, μασσώμενος ἢ λαμβανόμενος ἐν κοινῶδι καταστάσει (ὡς ταμβάκος). Ἐν τοιαύτῃ μορφῇ διετάχθη ὑπὸ τῶν ἰατρῶν εἰς Κάρολον τὸν Θ', τὸν βασιλεῖα τῆς Γαλλίας, ὅστις ἠνωχλεῖτο ὑπὸ συνεχοῦς κεφαλαλγίας. Φαινόμενον δὲ παράδοξον ἡ τὸ ὀσμυρὸν καὶ ἀηδὲς τοῦτο φάρμακον μετεβλήθη διὰ μίας εἰς ἀντικείμενον πολυτελείας, τοῦ ὁποῖου τὴν χρῆσιν ὁ συρμὸς διέδωκε καθ' ἅπασαν τὴν Γαλλίαν

(1) Κατὰ τὸν De Candolle πρὸ τοῦ 1626 ὑπ' οὐδενὸς τῶν ταξειδευτάντων ἀνὰ τὴν Ἀνατολήν καὶ τὴν Περσίαν ἀναφέρεται ὁ καπνός. Πρῶτος ὁ Thomas Herbert τῷ 1633 ἀνέφερεν ὅτι εἶδεν ἐν Περσίᾳ νὰ καπνίζωσιν. Ἐκτοτε δὲ πάντες οἱ περιηγηθέντες τὴν χώραν ταύτην καὶ τὴν Ἀνατολήν ἐν γένει μνημονεύουσιν τὸν καπνόν καὶ τὸν ναργιλέν.

(2) Monografia sui tabacchi. Ferdinando Alfonso.

μετὰ πρωτοφανούς ταχύτητος (1). Ἐντούτοις, αἱ γυναῖκες, ἐπὶ πολὺ ἀντέστησαν εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ καπνοῦ προκατάληψιν, ἢ δὲ χρήσις τοῦ ταμβάκου κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Βολταίρου ἐθεωρεῖτο ὑπ' αὐτῶν ὡς ἀσχημία.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ κάπνισμα εἰσήχθη τελευτώντος τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος, ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Lane, ὅστις ἐξέμαθε τὴν χρῆσιν τοῦ καπνοῦ ἐν Βιργινίᾳ τῷ 1586, ἐπανελθὼν δὲ εἰς Ἀγγλίαν μετέδωκεν αὐτὴν πρὸ Σίρ-Ουάλτερ Ῥώλαι. Λίγεται δὲ ὅτι ὁ Ῥώλαι κατέπεισε καὶ τὴν βασίλισσαν Ἐλισάβετ νὰ καπνίσῃ.

Οὕτως ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ ὑπὸ διαφόρους μορφὰς χρήσις τοῦ καπνοῦ, ὑποστηριζομένη καὶ ὑπὸ πολλῶν μοναρχῶν, μετεδόθη ἀπὸ χώρας εἰς χώραν μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος, ἣν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ καταστειλώσιν οὔτε αἱ ἐνέργειαι Ἰακώβου τοῦ Α' (2), οὔτε αἱ δρακόντιοι ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Ῥωσίας Μιχαὴλ Φεδέροβιτς, τοῦ Σάχου τῆς Περσίας Seach-Sophi καὶ τοῦ σουλτάνου Ἀμουράτ τοῦ Δ', οὔτε οἱ ἀφουρισμοὶ Οὐρβανοῦ τοῦ Η'. Καὶ αὐτὰ δὲ τὰ σινικὰ τείχη ἀπεδείχθησαν ἀνίκανα νὰ ἐμποδίσωσι τὴν εἰς τὴν οὐράνιον αὐτοκρατορίαν εἰσόδον τοῦ καπνοῦ, οὔτινος ἢ

(1) L. Murguas, Traité de la culture du tabac. Εἰς τὸ περὶ Ἀμερικῆς σύγγραμμα τοῦ Ἰσπανοῦ Ὀβιέδου (ἐν Παρισίῳ, 1556), ἀναφέρεται, ὅτι τινὲς τῶν ἰθαγενῶν τοῦ νέου κόσμου μετεχειρίζοντο τὸν ταμβάκον (εἰς πρεζάριζαν)· ὅθεν εἶνε πιθανώτερον, ὅτι οἱ Γάλλοι ἀπεμιμήθησαν μᾶλλον τοὺς ἰθαγενεῖς τῆς Ἀμερικῆς ἢ τὸν βασιλέα αὐτῶν Κάρολον. Οὐχ ἦντον, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν χαμέρπειαν τῶν κολάκων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἡ κεφαλαλγία τοῦ βασιλέως Καρόλου συνετέλεσεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν τοχεῖαν διάδοσιν τῆς ὁμολογουμένως ἀηδοῦς ταύτης ἔξως, ἣτις εὐτυχῶς σήμερον ἐκλείπει ὁσημέραι.

(2) Τῷ 1619, τῇ διαταγῇ τούτου, ἐξεδόθη ὑπὸ τὸν τίτλον Misocarpnos σύγγραμμα πραγματευόμενον τὰς δυσάρεστους συνεπείας τοῦ καπνίσου. Τοῦτο ἀντέκρουσαν οἱ Πολωνοὶ Ἰησουῖται δι' ἑτέρου ἐπιγραφόμενου Antimisocarpnos.

χρήσις, ὅπου ἄπαξ ἐγένετο γνωστὴ, ἀπέβαινε, οὕτως εἰπεῖν, εἶθιμον τοῦ τόπου ὡς ἂν ἦτο πατροπαράδοτος συνήθεια.

Ἡ ταχύτης, μεθ' ἧς ἡ εἰς διαφόρους μορφὰς καὶ κατὰ διαφόρους τρόπους χρήσις τοῦ καπνοῦ μετεδόθη κατ' ἀρχὰς μὲν καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην, ὕστερον δὲ καὶ κατὰ τὰς ἄλλας ἡπείρους, δεικνύει ὅτι ἡ ναρκοτικὴ αὕτη οὐσία, μὲ ὅσα καὶ ἐν λέγωσιν, ἔχει πλεονεκτήματα, τὰ ὑποῖα μετατρέπονται εἰς ἐλαττώματα μόνον ὅταν γίνηται κατάχρησις αὐτῆς, ὅπερ φαίνεται ἐγίνωσκεν ἐκ πείρας καὶ ὁ ποιητής, ὁ εἰπὼν

Le tabac et l'amour se ressemblent fort bien:
Beaucoup en fait du mal, un peu ne gâte rien.

Ποικιλίαι καὶ κλιματολογία.

Ὁ καπνὸς ὑπάγεται εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν στρυχνουιδῶν (Solanaceæ), φυτῶν τὰ ὑποῖα εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ναρκοτικά, τινὰ δὲ αὐτῶν χρησιμώτατα καὶ πρὸς διατροφήν τοῦ ἀνθρώπου, εἶον τὰ γεωμήλα (1), αἱ πιπερικί, αἱ τομάται, αἱ μελιζάναι κτλ. Εἰς τὴν αὐτὴν δὲ οἰκογένειαν ὑπάγονται καὶ ὁ μανδραγόρας, ἡ βελλαδόνα, ἡ δατούρα καὶ οἱ ὑσχύαμοι, φυτὰ, δηλητηριώδη τὰ ὅποια οὐκ ὀλίγον ἐχρησίμευσαν καὶ χρησιμεύουσιν ἔτι εἰς τὴν φαρμακευτικὴν. Τὸ γένος, εἰς τὸ ὅποιον ὑπάγεται ὁ καπνός, ὠνομάσθη τὸ τῶν Νικοτιανῶν πρὸ τιμῆν τοῦ Νικότου, ὅστις, ὡς εἶδομεν, εἶνε ὁ καταστήσας μᾶλλον γνωστὴν τὴν χρῆσιν τοῦ φυτοῦ τούτου ἐν Γαλλίᾳ.

Χάος τῇ ἀληθείᾳ ἐπικρατεῖ καὶ πλήρης ἀσυμφωνία παρὰ τοῖς βοτανικοῖς ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἤδη τοῦ καπνοῦ. Ἡ ἀσυμφωνία δὲ αὕτη παρατηρεῖται πάντοτε ὁσάκις πρόκειται περὶ καλ-

(1) Ἀκριβῶς ἕνεκα τῆς συγγενείας τῶν φυτῶν τούτων πρὸς τὸν καπνόν, πρὸς βαθμιαίαν ἐλάττωσιν τῆς χρήσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ποιούντων κατάχρησιν, προέτειναν τὸ κάπνισμα ξηρῶν φύλλων γεωμήλων, τὰ ὅποια φαίνεται ὅτι, ἂν καὶ ἔχῃ πολλὴν ὁμοιότητα πρὸς τὰ τοῦ καπνοῦ, δὲν εἶνε ἐπιβλαβῆ, διότι δὲν περιέχουσι νικοτίνην.

λιεργουμένου και λίαν διαδεδομένου φυτού. Ἡ εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, ὑπὸ διάφορα κλίματα, εἰς διαφόρους γαίας καὶ ὑπὸ ἄλλως διαφόρους ὄρους ὑπαρξίς τῶν καλλιεργουμένων φυτῶν συνήθως μεταβάλλει αὐτὰ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀποβαίνει πρόβλημα δυσχερέστατον ὁ καθορισμὸς τοῦ εἶδους· τὴν δυσχέριαν δὲ ταύτην ἐπαυξάνει σπουδαίως ἢ ὑπὸ τοῦ καλλιεργητοῦ ἐφαρμογὴ τῆς τεχνητῆς γονιμοποιήσεως, τῆς διασταυρώσεως τῶν εἰδῶν καὶ τῆς διαλλαγῆς πρὸς ἀπόκτησιν νέων ποικιλιῶν.

Αἱ Νικοτιαναὶ ἐκαλλιεργήθησαν καὶ ἐμαλετήθησαν λεπτομερῶς ἐν τῷ βοτανικῷ κήπῳ τοῦ Πανόρμου τῆς Σικελίας, κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ Τινέου, ὕστερον δὲ ὑπὸ τοῦ διαδεχθέντος αὐτὸν Τοράδου, ὅστις ἀναβιβάζει τὰ εἶδη τοῦ γένους τούτου εἰς πεντήκοντα (1). Ταῦτα δὲ εἶνε περίπου καὶ τὰ ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει ἀπαντώμενα εἶδη κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ΔεΚανδόλ (2). Ἄλλ' ἐκ τούτων πόσα καλλιεργοῦνται πρὸς παραγωγὴν ἔμπορευσίμου καπνοῦ; Ἰδοὺ τὸ μέγα ζήτημα, περὶ τοῦ ὁποίου διαφωνοῦσι πολλοί. Ἐντούτοις οἱ Μζοῦ, Δικαίν, Βιλμορέν, Νωδέν, ΔεΚανδόλ, ὡς καὶ οἱ διασημότεροι τῶν ἀμερικανῶν βοτανικῶν Βουδ καὶ Γρέϋ, τῶν δυναμένων κατ' ἐξοχὴν ν' ἀποφανθῶσι περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, παραδέχονται ὅτι ἀπασαὶ αἱ παράγουσαι τὰ ἔμπορεύσιμα καπνὰ ποικιλίαι ἀνάγονται εἰς ἓν ἰδίως εἶδος (τὸ *Nicotiana tabacum* 3). Ἴσως μόνον ἔ ἐν ταῖς ὑδροσύριγξι (τοὺς ἀργιλέδες) καιόμενος καπνὸς (τὸ τουμπεκί), ἔ εἰς τὴν Περσίαν κυρίως καλλιεργούμενος, εἶνε ποικιλία ἑτέρου εἶδους νικοτιανῆς (τῆς *Nicotiana persica* ἢ ὀρθότερον *alata*).

Ἄλλ' ἡμᾶς ἐνταῦθα ἐνδιαφέρουσι κυρίως οὐχὶ τὰ ὑπὸ τῶν

(1) Alfonso. Monografia sui tabacchi σελ. 72.

(2) Candolle. Origine des plantes cultivées, σελ. 413.

(3) Ἐκ τῶν πεντήκοντα περίπου ἀναφερομένων εἰδῶν δύο μόνον εἶνε ἀμερικανικῆς καταγωγῆς, ἡ *Nicotiana suaveolens* τῆς Νέας Ὀλλανδίας καὶ ἡ *N. fragrans* τῆς Νήσου τῶν Πευκῶν, τῆς παρὰ τὴν Νέαν Καληδονίαν (Candolle).

βοτανικῶν ἀναφερόμενα εἶδη τῆς νικοτιανῆς, ἀλλὰ τὰ τοῦ ἔμπορίου καπνὰ, τὰ ὁποῖα διαίρουνται εἰς τὰς ἐξ ἀκολουθοῦς ομάδας.

1) *Εἰς καπνὰ τῆς μεσημβριτικῆς Ἀμερικῆς*, ὑποδιαίρουμένα εἰς τὰς διαφορὰς Βαρίνας, Βενεζουέλας, Κουμάνας, Βρασιλίας, Παραγουάης, Ὀρηνόκου κτλ.

2) *Εἰς καπνὰ τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν*, ὑποδιαίρουμένα εἰς τὰς διαφορὰς Κούβας, Ἀθάννας, Μανίλλης, Πορτορίκου, Ἀγίου Δομενίκου κτλ.

3) *Εἰς καπνὰ τῆς βορείου Ἀμερικῆς*, ὑποδιαίρουμένα εἰς τὰς διαφορὰς Βιργινίας, Κονεκτικῆς, Μαριλάνδης, Κεντούκης, Ὀχαίου κτλ.

4) *Εἰς καπνὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἀσίας*, ὑποδιαίρουμένα εἰς τὰς διαφορὰς Κουγεράτης, Κεϋλάνης, κτλ.

5) *Εἰς καπνὰ τῆς Ἀνατολῆς*, ὑποδιαίρουμένα εἰς τὰς διαφορὰς Περσίας (ἐν οἷς καὶ τὰ τουμπεκιά), Σαμψούντος, Συρίας, Μακεδονίας, Θράκης (Γενιζέ), Ἑλλάδος (Μορέε—Ἄργους, Ἀγρινίου, Λαμίας, Ἀλυμοῦ) κτλ.

6) *Καὶ εἰς καπνὰ εὐρωπαϊκά*, ὑποδιαίρουμένα εἰς τὰς διαφορὰς Ὀλλανδίας (Νικέρκ, Ἀμερσφόρτ), Γαλλίας, Ἰταλίας Οὐγγαρίας, κτλ.

Ὁ καπνὸς ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ μεταβάλληται ἐπ' ἀπειρον, ἴσως πλεόν παντὸς ἄλλου καλλιεργουμένου φυτοῦ. Ἀκριβῶς δὲ διὰ τοῦτο ἀπασαὶ αἱ ἀπαριθμηθεῖσαι διαφοραὶ ὑποδιαίρουνται εἰς πλείστας ἄλλας ὑποδιαφορὰς, αἵτινες φυλάττουσι τοὺς κυρίους αὐτῶν χαρακτῆρας ἐνόσω δὲν ὑποβάλλωνται ὑπὸ ὄρους, ἤτοι κλίματος, ἐδάφους, καλλιεργείας καὶ παρασκευῆς, διαφόρους τῶν ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτῶν γῆ.

Ἄλλ' οἱ ὄροι οὗτοι εἶνε δυσχερέστατον νὰ εὐρεθῶσι πανταχοῦ οἱ αὐτοί, τούτου δ' ἕνεκα παρατηρεῖται ὅτι ἡ δοκιμὴ τῆς καλλιεργείας ὀνομαστῶν ποιότητων καπνοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀποτυγχάνει ἐκτὸς ὠρισμένης περιφερείας. Ἡ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ τῆς Ἀθάννας λ. χ. ἐπανειλημμένως ἰδοκιμάσθη εἰς διάφορα μέρη τῆς τε Εὐρώπης, τῆς Ἀμερικῆς καὶ αὐτῆς ἀκό-

μη τῆς νήσου Κούβας, ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς. Ἡ διαφορὰ αὕτη τοῦ καπνοῦ καλλιεργουμένη ἐκτὸς τῆς περιφερείας, εἰς τὴν φθίνονται ὅτι παρήχθη (δηλαδή τῶν περχώρων τῆς φερωνύμου κόλλας), ἀποβάλλει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τοὺς κυρίους αὐτῆς χαρακτῆρας, οἵτινες καθιστῶσι τὸν καπνὸν τοῦτον περιζήτητον. Ἄλλ' ἡ ἀπώλεια αὕτη συνήθως ἐπέρχεται οὐχὶ εὐθὺς, ἀλλὰ βραχυπρόθεσμα. Τοῦτο δὲ ὠδήγησε πολλοὺς νὰ προσκί- νωσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν ἐκλεκτῶν ξενικῶν διαφορῶν καπνοῦ, προμηθευόμενοι σπόρον ἐκ τῶν τόπων τῆς κυρίως παραγωγῆς κατ' ἔτος ἢ καὶ κατὰ διαστήματα. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐπιτυγχάνεται συνήθως ἢ ἐν τῷ παραγομένῳ καπνῷ διατήρησις, ἂν ὄχι ἀπάντων, τοῦλάχιστον πολλῶν ἐκ τῶν κυρίων αὐτοῦ χαρακτῆρων.

(Ἐπεταί ἡ συνέχεια)

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Διάφορα. Τῷ κ. Σ. Π. Ἐρέτος πρὸς τὸ παρὸν μόνον σποραδικῶς ἐνέσκηψαν τὸ περινόσπορον καὶ ἡ μέλαινα σῆψις εἰς τοὺς ἀμπέλωνας τῆς Γαλλίας. — Δὲν ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγή κοφινίων ἐκ κλάδων κατεσκευασμένων. — Ἡ περί φυλλοξήρας πραγματεία στοιχίζει 1 1/2 δρ. Ὁ τόμος τῆς «Ἑλλ. Γεωργίας» τοῦ 1893 στοιχίζει δρ. 3. Ἀντὶ τῶν τευχῶν 5—12 τοῦ 1885 εἶνε συμφωρότερον νὰ προμηθευθῆτε πλήρη τὸν τόμον τοῦ ἔτους τούτου ἀντὶ τριῶν δραχμῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ ἀτέλεια τῆς σταφίδος ἐν Ῥωσίᾳ. Ἐδημοσιεύθη ἐν Πατροπόλει τὸ αυτοκρατορικὸν οὐκάζιον, δι' οὗ καθίσταται γνωστὸν, ὅτι ἡ σταφίς παραμένει ἀτελής ἐν Ῥωσίᾳ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Δηλοῦται δὲ, ὅτι ὁ φόρος θέλει ἐπιβληθῆ τὸ ἐπαρχόμενον ἔτος. Ἐν τῷ μεταξύ ὁμως ἐλπίζει ἡ ἐλληνικὴ Κυβέρνησις, ὅτι θέλει ἐπιτευχθῆ ἡ ἐμπορικὴ σύμβασις, ὅτε τὸ ζήτημα τῆς ἀτελείας τῆς σταφίδος ἐν Ῥωσίᾳ θὰ λυθῆ ὀριστικῶς. Κατὰ τὸ οὐκάζιον ἡ ἐπιβολὴ τοῦ δασμοῦ ἀρχεται ἀπὸ α' Ἰανουαρίου τοῦ 1897· εἶνε δὲ ὁ δασμὸς ἐν ρούβλιον καὶ ὀκτὼ καπικία κατὰ πούτιον, ἦτοι κατὰ 12 ὀκάδας καὶ 319 δράμια.

Ἐισήγαγον ἡ Ῥουμανία οἴνου τῷ 1894.

Ἐξ Αὐστρουγγαρίας	ἐκατόλιτρα	295
Ἐξ Ἀγγλίας	»	40
Ἐκ Γαλλίας	»	1160
Ἐκ Γερμανίας	»	349
Ἐξ Ἑλλάδος	»	115
Ἐξ Ἰταλίας	»	108
Ἐκ Ῥωσίας	»	33
Ἐξ Ἰσπανίας	»	72
Ἐκ Τουρκίας	»	85
Ἐξ ἄλλων χωρῶν	»	7

Ἐν ὅλῳ ἐκατόλιτρα

2264

Βάροφ καὶ Σία. Μετὰ βαθυτάτης λύπης ἐμάθομεν τὴν διάλυσιν τοῦ ἐν Πάτραις ἐμπορικοῦ οἴκου Βάροφ καὶ Σα, ὅστις ἰδρύθη τῷ 1816 καὶ ἐπὶ ὀγδοήκοντα ὅλα ἔτη μετὰ παραδειγματικῆς εὐθύτητος καὶ ἐκτάκτου ἀποτελεσματικότητος διὰ τὸν τόπον ἠργάσθη εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς σταφίδος, παρασχόν

εις τούς παραγωγείς του είδους τούτου πανθομολογουμένας και ανεκτιμήτους υπηρεσίας.

Κάττα τρέφουσα ποντικούς. Τοῦτο θὰ φανῆ ἀπίστευτον εἰς τὸν ἀναγνώστην, ἐντούτοις κατὰ τὸν Henri de Parville εἶνε ἀκριβέστατον. Συνέβη δὲ ἐσχάτως ἐν Chanebet τῆς Γαλλίας, καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ ἐγκρίτῳ γαλλικῇ ἐφημερίδι Journal des Débats τῆς 4 Ἰουνίου ἐ. ἔ. Ὁ κτηματίας Frédéric Dumalanède ἡμέραν τινὰ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀποθήκην του καὶ μετ' ἐκπλήξεως εἶδε τὴν γάτταν, ἣτις πρό τῆς εἶχε γεννήσῃ καὶ τῆς ὁποίας τὰ νεογνά, ὡς συνήθως γίνεται, ἐπνιξαν, εἶδε λέγομεν τὴν γάτταν του μακαρίως ἐξαπλωμένην ἐν κιβωτίῳ καὶ βυζάνουσαν τέσσαρας νεαροὺς ποντικούς. Εἶχε φάγει βεβαίως τὴν μητέρα των καὶ προσέλαβεν αὐτοὺς ὅπως κενώσωσι τοὺς ἐκ τῆς συρροῆς τοῦ γάλακτος τεταμένους αὐτῆς μαστοὺς. Ὁ Dumalanède ἀπεδίωξε τὴν γάτταν καὶ ἐναπέθηκε τοὺς ποντικούς ἐπὶ τοῦ ἑδάφους, ἐξ ὧν δύο καὶ ἐφόνευσαν. Τοῦτο εἰδοῦσα ἡ γάττα ἔσπευσε καὶ παρέλαβεν ἑλκρῶς διὰ τῶν ὀδόντων τῆς τοὺς ἐπιζῶντας δύο, τοὺς ἐπανέριπεν εἰς τὸ κιβώτιον, ἐνθα ἐστρώθη ἐκ νέου καὶ ἤρχισε νὰ τὴν γλείφῃ καὶ νὰ τοὺς βυζάνῃ. Ἡ ἐκδήλωσις τοσαύτης στοργῆς ἐκ μέρους τῆς γάττας συνεκίνησε τὸν Dumalanède, ὅστις ἀρτίως ἀύτην ἤσυχον ν' ἀναθρέψῃ τοὺς ἐναπολειφθέντας δύο ποντικούς, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τέλους ἀναμφισβότως θὰ ἐχρησίμευσαν ὡς πρόγευμα τῆς εὐσπλαγχνου τροφῆς των.

Ἀπέθανεν ὁ ἐπιβλητικὸς ἄριστος ῥοδοκαλιεργητῆς τῆς Γαλλίας. Παρέλαβε παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ Pierre Cochet τὸ νῦν σπουδαῖον ἐν Γαλλίᾳ δένδροκόμιον ἐν Suisnes-Grisy, ὅπερ ἱδρυσεν ὁ πατήρ αὐτοῦ Christophe Cochet τῷ 1799. Ἀξία θαυμασμοῦ εἶνε ἡ συνηθέστατα ἀπαυωμένη ἐν Εὐρώπῃ ἐπὶ γενεᾶς διαδοχῇ ἐν τῷ προγονικῷ ἱπαγγέλματι, ἣτις συγκρατεῖ καὶ αὐξάνει τὸν πλοῦτον τῶν οἰκονομῶν, ἐνισχύει δὲ καὶ ἐπιβάλλει αὐτὰς εἰς τὴν κοινωνίαν.

Δυστυχῶς παρ' ἡμῖν οὐδὲν τοιοῦτον παράδειγμα ἔχομεν νὰ ἐπιδείξωμεν. Ἡ κακῶς ἐννουμένη παρ' ἡμῖν μόρφωσις θέλει τὰ τέκνα τοῦ δένδροκόμου, τοῦ λαχανοκόμου, τοῦ κτηματίου, τοῦ κτηνοτρόφου, τοῦ κρεωπώλου, τοῦ ξυλουργοῦ, τοῦ λιθοξόου νὰ γίνωνται ἰατροί, δικηγόροι, φιλόσοφοι ἢ πᾶν ἄλλο πλὴν ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἦτο ὁ πατήρ, ὅπερ περιφρονεῖται ὡς ἱπαγγέλμα δῆθεν εὐτελές, βάνανσον. Οὕτω δὲ καταστρέφεται ὁ πλοῦτος, ὁ ἀποτελούμενος ἐκ κεφαλαίων ὑλικῶν καὶ ἰδίως ἠθικῶν. Εἶνε δὲ τὰ ἠθικὰ κεφάλαια, τὸ ὄνομα δηλαδὴ τοῦ οἴκου, ἀνεκτίμητα καὶ δυσἀπόκτητα ἐν οἱαδήποτε ἐπιχειρήσει, ἐν οἱαδήποτε ἱπαγγέλματι.

Ταχύτης τῆς πτήσεως τῶν πτηνῶν. Περιστερὰ ταχυδρόμος διήνυσε τὸ ἀπὸ Παρισίων εἰς Βουδαπέστην διάστημα ἐκ 1300 χιλιομέτρων διὰ ταχύτητος 51 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον. Χελιδῶν δὲ διήνυσε τὸ ἀπὸ Compiègne εἰς Anvers διάστημα ἐκ 236 χιλιομέτρων εἰς μίαν ὥραν καὶ ὀκτὼ πρῶτα λεπτά, δηλαδὴ διὰ ταχύτητος 58 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον. Ὑπολογίζουσιν ὅτι κατὰ μέσον ὄρον ἡ μὲν χελιδῶν διανύει 60 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον, ἡ δὲ κοινὴ περιστερὰ περὶ τὰ 20 μέτρα.

Ἐσμός ταβάνων ἐπὶ τρίωρον κατεδίωξε δύο ἵππους μεταβαίνοντας ἐκ Παλαμᾶ εἰς Λάρισσαν, τόσον δὲ λυσσωδῶς ἐκέντων αἱ μυῖαι αὐταὶ τοὺς τε ἵππους καὶ τοὺς ἵππεις, ὥστε οὗτοι ἠναγκάσθησαν ν' ἀφιππεύσωσι καὶ νὰ πορευθῶσι πεζῇ σύροντες τοὺς ἵππους καὶ ἐκδιώκοντες τοὺς ταβάνους διὰ κλάδων, οὓς διαρκῶς κατὰ τὴν πορείαν των ἔφερον ἀνὰ χεῖρας. Ὅτε ἔφθασαν εἰς Λάρισσαν οἱ πόδες αὐτῶν ἔφερον πολλὰ ἐξοιδήματα, προξενηθέντα ἐκ τῶν κεντημάτων τῶν μυῶν, ἠναγκάσθησαν δὲ νὰ μείνωσι κλινήρεις ἐπὶ τέσσαρας ὅλας ἡμέρας.

Ἡμερὰ θαλάσκηνα ἐξήγαγεν ἡ Βοσνία τῷ 1895 25,500,000 χιλιόγραμμα ἀξίας 12 1/2 περίπου ἑκατομμυρίων

φράγκων. Τὰ δαμάσκηνα ταῦτα ἀποστέλλονται πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς, εἶνε δὲ γνωστὰ εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπὸ τὸ ὄνομα δαμάσκηνα τῆς Τουρκίας (pruniaux de Turquie). Ἐντούτοις τὰ ἄριστα αὐτῶν εἶνε πολὺ κατώτερα τῶν περιφημῶν ξηρῶν δαμασκήνων τῆς ἐν Γαλλίᾳ Agen (prunes d' Agen)

Ὁ κοινὸς νάρθηξ, ὡς ἐγράφομεν ἄλλοτε (α' Ἐλ. Γεωργία 1895, σελ. 398) ἀπαντᾷται πολλαχοῦ τῆς Κύπρου, ἐνθα χρησιμεύει ἐνίοτε πρὸς κατασκευὴν σκιμπόδων (σκαμνίων). Ὁ Σακελλάριος ἀναφέρει ὅτι οἱ Κύπριοι τὸν μεταχειρίζονται καὶ ὡς ἔναυσμα καὶ τὸν καλοῦσι καὶ ἄξα («Κυπριακά» Β' 226). Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τὸν ἐχρησιμοποιοῦν καὶ οἱ ἀρχαῖοι, ἐντεῦθεν δὲ φαίνεται προέκυψεν καὶ ὁ μῦθος τοῦ Προμηθέως, ὅστις ἔφερε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ ἀπὸ τοῦ θεοῦ κλαπέν πῦρ εἰς κοίλῳ νάρθηκι (1). Ὡς ἔναυσμα ἐχρησιμοποιεῖτο ἐν Ἀνατολῇ ὁ νάρθηξ καὶ ἐπὶ Τουρνεφορτίου (1700-Voyage en Orient. Τόμος Α', σελ. 290). Οἱ Γάλλοι καλοῦσι τὸν νάρθηκα Ferule, κατὰ δὲ τὸν Lefranc (Hesiod. Trav. et jours, σελ. 11) ἐν Ἀνατολῇ οἱ ναυτικοὶ χρησιμοποιοῦσι τὸν νάρθηκα πολ- λάκις πρὸς μεταφορὰν πυρὸς ἀπὸ νήσου εἰς νήσον. Ὁ νάρθηξ ἀπαντᾷται εἰς πλεῖστα μέρη τῆς Ἀνατολῆς ὡς ἐν Ἀττικῇ. Ἐν Κυζίκῳ καὶ εἰς τινὰ ἄλλα μέρη καλεῖται μαγροῦτα ἢ μαγροῦνα.

Τὴν σιμυρναϊκὴν συκῆν ἔχει εἰς τὸν ἐν Κηφισσίᾳ κήπον τοῦ ὁ κ. Α. Θεοδωρίδης.

Ἡ παραγωγὴ τῆς φράουλας ἐφέτος ἦτο ἀφθονω- τάτη. Ἐπωλήθη λιανικῶς καὶ πρὸς 1.40 κατ' ὀκᾶν.

Ἐφέτος εἶνε ἕκτακτος ξυλοκαρπία. πάντα τὰ

ὄπωροφόρα δένδρα εἶνε κατάφορτα ἀπὸ ὄπωρος. Γηραιὸς ὄπω- ροκόλης τῆς Μεγάλης Παράγγας λέγει ὅτι παρομίαν ξυλο- καρπίαν ἐνθυμεῖται τῷ 1866 καὶ τῷ 1854.

Ἐπερὶ τῆς ἑαπωνεϊκῆς κυδωνέας ἐγράψαμεν τινα ἐν τῇ «Ἐλλην. Γεωργία» τοῦ παρελθόντος ἔτους (σελ. 236). Ποικιλίαν μὲ ἀνθὴ ἐρυθρὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ τούτου θάμνου εἶδο- μεν πρὸ τινος φυσιμένην ἐν τῷ ἐν Κηφισσίᾳ ἀρίστῳ κήπῳ τοῦ κ. Α. Θεοδωρίδου. Ὁ κ. Θεοδωρίδης προσεπάθησε νὰ πολλαπλα- σιάσῃ τὸν θάμνον διὰ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐπὶ ἄλλων ἐγχωρίων εἰδῶν, ἀλλ' ἀπέτυχε. Ἀπέτυχεν προστούτοις καὶ ἡ δι' ἐναερίων καταβολάδων καὶ μωσχευμάτων πολλαπλασίασις αὐτοῦ. Συμ- βουλευόμεν τὴν δοκιμὴν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐγχωρίου κυδωνέας ἐμ- βολιασμοῦ καὶ τῶν ὑπογείων καταβολάδων.

Τὰ λεπτοκάρυα ἀποτελοῦσι σπουδαῖον ἐξαγογικὸν ἐμ- πόριον τῆς Τραπεζοῦντος. Ἡ παραγωγὴ τῆς περιφέρειας ταύτης τῷ μὲν 1891 ἀνῆλθεν εἰς 312,000 στατῆρας (τῶν 44 ὀκά- δων) τῷ δὲ 1894 εἰς μόνον 125,000 στατῆρας. Διακρί- νουσιν δ' ἐκεῖ τρεῖς ποικιλίας λεπτοκαρύων, τὰ στρογγύλα, τὰ ὠσειδῆ καὶ τὰ ἀμυγδαλοειδῆ, τὰ καὶ πολυτιμότερα καθ' ὁ σπανιώτερα. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξάγονται τὰ λεπτο- κάρυα τεθραυσμένα, ἤτοι ἐν καταστάσει ψίχας, οὕτω ἐλατ- τοῦται τὸ βᾶρος τοῦ ἐμπορεύματος κατὰ 38—40 ο/ο, διότι ἐξ 100 ὀκάδων ἀκεραίων λεπτοκαρύων μένουσιν 60—62 ὀκά- δας τεθραυσμένων ἢ ψίχας. Τὰ τεθραυσμένα λεπτοκάρυα πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν βᾶφονται δι' ἀνοικτοῦ χρώματος κανέλλιου. Ἐξάγονται δὲ ἰδίως διὰ τὴν Μασσαλίαν, τὴν Τεργέστην καὶ τὴν Ἰταλίαν.

Νέος κίνδυνος διὰ τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν. Πιστεύεται ὅτι, ὅταν ἀποπερατωθῇ ὁ μέγας σιδηρόδρομος ὁ δισχιζὼν τὴν Σιβηρίαν, ἥτις δύναται νὰ παραγάγῃ μέγιστα ποσὰ δημητριακῶν καὶ εἰς τιμὰς εὐτελειστάτας, θὰ φέρωνται

(1) Ἡσιόδου, «Ἔργα καὶ ἡμέραι», 52.

ταῦτα εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ παράλια τῆς Ῥωσίας. Θὰ ἐπέλθῃ οὕτω κρίσις τῶν δημητριακῶν καρπῶν καταστρεπτικωτάτη διὰ τοὺς παργωγεῖς τῆς Εὐρώπης.

Σπουδαῖον λάθος συνέβη εἰς τὸ προηγουμένον τεύχος (6ον). Ἡ συνέχεια τοῦ κειμένου τῆς σελίδος 249 ἐτέθη εἰς τὴν σελίδα 255· ἡ συνέχεια τοῦ κειμένου τῆς σελίδος 255 εἰς τὴν σελίδα 251· ἡ συνέχεια τοῦ κειμένου τῆς σελίδος 254 εἰς τὴν σελίδα 250· ἡ συνέχεια δὲ τοῦ κειμένου ταύτης εἰς τὴν σελίδα 256. Ἐπομένως αἱ σελίδες αὗται δεόν ν' ἀναγνωσθῶσι κατὰ τὴν ἐξῆς σειράν; σελ. 249, 255, 251, 252, 253, 254, 250, 256, 257 κ.λ.π. Ζητοῦμεν μυριάκις συγγνώμην παρὰ τῶν κυρίων συνδρομητῶν διὰ τὴν ἀσύγνωστον ταύτην ἀπροσεξίαν τοῦ τυπωτοῦ.

Ἡ ἐτησίαι συνδρομὴ τῆς «Ἑλληνικῆς Γεωργίας» εἶνε διὰ μὲν τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ συνδρομητὰς δραχμαὶ ἕξ προπληρωτέαι, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ ἕξ προπληρωτέα. Εἰς τοὺς μὴ προπληρώνοντας τὴν συνδρομὴν δὲν ἀποστέλλεται ἡ «Ἑλληνικὴ Γεωργία».

Ἡ σειρά τῆς «Ἑλληνικῆς Γεωργίας» — δηλαδή αἱ δέκα τόμοι τῶν ἐτῶν 1886 ἕως 1895, οἱ ἀπαρτιζόμενοι ἐξ ἑξακισχιλίων περίπου σελίδων — τιμᾶται ἀντὶ τρεῖς ἀκόνα δραχμῶν ὅταν παραλαμβάνηται εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις γραφεῖον τοῦ περιοδικοῦ τούτου συγγράμματος (Ὀδὸς Πινακωτῶν, ἀριθ. 17)· ἀντὶ τρεῖς ἀκόνα μεῖζος δραχμῶν ὅταν ἀποστέλληται ταχυδρομικῶς εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ ἀντὶ ἑκκοσε πέντε φράγκων χρυτῶν ὅταν ἀποστέλληται (ἐπὶ συστάσει) εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀναγνωστῶν ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκάστου τόμου ὑπάρχει πῖναξ τῶν περιεχομένων κατατεταγμένων κατ' ὕλην.

Μόνον ὀλίγοι σερραὶ τῆς «Ἑλληνικῆς Γεωργίας» μένουσιν ἔτι πλήρεις. Ἐπομένως οἱ προτιθέμενοι ν' ἀποκτήσωσι τὸ γεωργικὸν τοῦτο σύγγραμμα, ὅπερ κατέχει θέσιν γεωργικῆς ἐγκυκλοπαιδείας, ὀφείλουσι νὰ τὸ προμηθευθῶσι τὸ ταχύτερον.

Τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς ἢ τῶν σωμάτων ἀποστέλλεται πρὸς τὸν κ. Π. Γ. Γεννάδιον (ὁδὸς Πινακωτῶν, ἀριθ. 17) διὰ ταχυδρομικῆς ἢ ἄλλης ἐπιταγῆς, διὰ τραπέζογραμμάτων ἢ γραμματοσήμων παντὸς Κράτους καὶ ἐν τῷ συστημένῳ ἐπιστολῆς.

Οἱ τόμοι τῶν ἐτῶν 1889, 1891, 1892, 1893, 1894 καὶ 1895 πωλοῦνται καὶ ἀπεσπασμένοι πρὸς τρεῖς δραχμάς (διὰ τὴν Ἑλλάδα) ἢ τρεῖς φράγκα χρυσᾶ (διὰ τὸ ἐξωτερικόν) ἕκαστος.

Οἱ τόμοι τῶν ἐτῶν 1886, 1887, 1888, καὶ 1890 δὲν πωλοῦνται ἀπεσπασμένοι.

Οἱ ἀπὸ τοῦ 1896 ἐγγραφόμενοι συνδρομηταί, οἱ λαμβάνοντες καὶ τὴν σειράν (τοὺς 10 τόμους τῶν ἐτῶν 1886 ἕως 1895), πληρώνουσι διὰ ταύτην καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν τρεῖς ἀκόνα πέντε δραχμάς (οἱ ἐν Ἑλλάδι) ἢ τρεῖς ἀκόνα φράγκα χρυσᾶ (οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ).

Καῖσα ἀέντησις περὶ ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἢ περὶ ἀποστολῆς σωμάτων μὴ συνοδευομένη μετὰ τοῦ ἀντιτίμου δὲν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν.

Αἱ αἰτήσεις πρὸς ἔγγραφὴν συνδρομητῶν,
ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ πρὸς τὴν «Ἑλληνικὴν Γεωργίαν»
ἀλληλογραφία ἀποστέλλονται

Πρὸς τὸν κ. Παν. Γ. Γεννάδιου

εἰς
Ἀθήνας

Ὅδος Πηναικῶν, ἀριθ. 17.

Βροχομετρικαὶ παρατηρήσεις Θεσσαλίας.

Ποσὸν καταπεσοῦσης βροχῆς εἰς χιλιοστὰ τοῦ μέτρου.

Ἰσταθμοὶ	Ἀπὸ 12 ἕως 18 Μαΐου		Ἀπὸ 19 ἕως 25 Μαΐου		Ἀπὸ 26 Μαΐου ἕως 1 Ἰουνίου	
	1895	1896	1895	1896	1895	1896
Βώλου	1.10	13.—	4.50	5.50	7.—	2.75
Λαρίσης	2.25	19.75	—	41.50	22.—	3.50
Φαρσάλων	—	31.—	—	12.50	—	—
Καρδίσης	4.—	72.50	—	6.—	—	—
Τρικκάλων	11.75	45.75	—	6.—	—	—